

Butlletí del Consell General

Núm. 29/2014

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de l'embargament**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 8*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei del saig**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 16*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 30*

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Publicació de la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 d'abril del 2014, relativa a **l'adjudicació d'un treball d'assessoria a l'empresa consultora internacional Arthur D. Little per un cost de 300.000 euros**, (Reg. Núm. 347). *pàg. 38*

4.4.2 Respostes escrites

Publicació de la resposta del Govern a les preguntes formulades pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relatives a **les obres del projecte de rotonda i pont sobre el riu Valira del Nord a la sortida nord d'Escaldes-Engordany**. *pàg. 39*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Convocatòria d'una sessió ordinària del Consell General pel dia 8 de maig del 2014. *pàg. 44*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 d'abril del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 d'abril del 2014, sota el títol **Projecte de llei de l'embargament** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. Atribuir a l'apartat 2 de l'article 2 del Projecte de llei el caràcter de qualificat.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de maig del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de l'embargament

Exposició de motius

La Llei de l'embargament s'aprova de forma coetània amb la modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, i també amb l'aprovació de la Llei del saig. La conjunció d'aquestes iniciatives legislatives es produeix per fer possible un objectiu que és doble. D'una banda, que l'Administració general i els comuns puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins ara, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. D'altra banda, que l'Administració general i els comuns puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual esdevé competent per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament

d'una quantitat líquida, i també, en el futur, les que puguin ser acomplertes per una persona distinta de la persona obligada.

Fins ara, la regulació de la pràctica de l'embargament i la realització de béns i drets en els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials o dels actes administratius es contenia en el Decret del 6 de maig de 1916, als articles 3 i 4 *in fine* de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i a l'article 102 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Pel que fa als embargaments preventius, es regulen en el Decret dels veguers de l'1 de maig de 1922, derogat parcialment per la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, però només s'hi determina la competència jurisdiccional per decidir-los i s'hi estableixen els requisits.

Aquesta regulació, fragmentària i de mínims, i per tant, insuficient a l'efecte d'oferir la seguretat jurídica necessària en els processos que coneixen els batlles i tribunals, s'ha anat completant mitjançant la jurisprudència i l'adopció de pràctiques harmonitzades que han permès que la trava i l'alienació dels béns i drets de les persones embargades es dugui a terme respectant els drets i les garanties processals preceptius.

No obstant això, les atribucions executives novament conferides a les administracions o al saig, mitjançant la Llei del saig, la Llei de modificació del Codi de l'Administració, i també la nova Llei de bases de l'ordenament tributari, que els permeten embargar els béns i drets propietat de les persones executades, i, si escau, realitzar-los, fa imprescindible disposar d'un marc normatiu complet i adequat en aquest sentit; i és per aquest motiu que s'ha promogut aquesta Llei, que es desglossa en divuit articles, una disposició transitòria i tres disposicions finals.

Els quatre primers articles de la Llei fan referència a qüestions de caràcter general. S'hi palesa que la Llei és aplicable no només als embargaments executius que practiquin el saig o les administracions públiques que tenen la capacitat de fer-ho per si mateixes, sinó també als embargaments, tant executius com preventius, que duguin a terme els òrgans jurisdiccionals, llevat d'una excepció puntual en matèria penal, com a conseqüència de l'absència de regulació suficient que existia fins ara, i que ja s'ha apuntat. Seguidament, s'estableix el deure de col·laboració necessari que totes les persones i entitats públiques o privades han de complir per tal que es puguin promoure de forma eficaç les actuacions esmentades. D'altra banda, després d'establir la prohibició d'interdictes contra les actuacions d'execució forçosa dels actes

administratius, s'estableixen, a fi de garantir la seguretat jurídica necessària, unes normes de mínims que fixen la prioritat en les actuacions d'execució forçosa quan concorren diversos procediments, tant singulars com universals, en relació amb una mateixa persona executada.

A continuació, els vuit articles següents regulen la pràctica de l'embargament. En primer lloc, s'estableixen unes normes preliminars en relació amb la determinació dels béns i drets que s'han d'embargar, a fi que aquest embargament no comporti un menyscapte patrimonial excessiu per a la persona embargada; paral·lelament, se li permet d'assenyalar béns i drets a aquest efecte, sempre que la iniciativa no desvirtui el bon fi del procediment ni perjudiqui a terceres persones, i també es té en compte la possibilitat que l'òrgan embargador i la persona embargada es posin d'acord sobre l'ordre d'embargament dels béns i drets. Amb la mateixa finalitat, des d'una perspectiva garantista, es taxen els béns i drets que no són susceptibles de ser embargats, i s'estableix la facultat d'evitar l'embargament o deixar-lo sense efecte si es consigna l'import que és objecte de l'embargament, fins al moment de l'adjudicació definitiva dels béns o drets embargats.

La Llei també detalla la pràctica de l'embargament segons la tipologia de béns o drets travats, i estableix unes regles de procediment a l'efecte, que incideixen en el deure de col·laboració i en els efectes de l'embargament: en el cas dels béns o drets lliurats o confiats en entitats de crèdit o dipòsit, distingeix si es tracta de fons, valors o títols, actius financers il·líquids o caixes de seguretat, i disposa les normes específiques per als comptes de titularitat conjunta i/o indistinta; pel que fa als salaris i les rendes periòdiques, s'estableix una escala i unes reduccions destinades a garantir la subsistència de la persona embargada i de la seva família, i també regula de manera diferenciada els béns immobles i els béns mobles i, de forma separada, quan els béns mobles estan inscrits en registres especials.

Els quatre articles següents regulen la segona fase del procediment, que consisteix en la valoració i l'alienació dels béns i drets embargats prèviament. Es determina que la valoració s'ha de fer a valor de mercat, es permet que la persona executada pugui presentar una valoració contradictòria i s'incorporen unes normes que estableixen quin és el valor definitivament aplicable en aquest cas, tant si s'estima la mitjana aritmètica de les dues valoracions com si s'encomana una tercera valoració, segons l'abast de la diferència existent entre les dues primeres valoracions.

A continuació, després d'establir els dos procediments d'alienació dels béns i drets embargats, a saber, la subhasta i l'adjudicació directa, es detalla cada procediment en dos articles separats. Pel que fa a la subhasta, que es configura com el procediment ordinari, es regula com s'ha d'anunciar i executar materialment, s'estableixen els tipus de sortida i s'incideix especialment en les dues fases d'adjudicació, provisional i definitiva. En relació amb l'adjudicació directa, que té caràcter residual, es taxen els supòsits que permeten acollir-s'hi i es fixa el preu mínim de l'adjudicació segons si, prèviament, s'han celebrat una o dues subhastes, o no s'han subhastat els béns i drets.

Els dos darrers articles de la Llei fan referència a les despeses del procediment d'execució, que es consideren com a costes de l'execució, a càrrec de la persona executada, i a la fase final del procediment, que comporta, si és el cas, l'aixecament de l'embargament travat i el retorn a la persona executada del romanent dinerari o dels béns i drets que no s'hagin adjudicat.

Finalment, la disposició transitòria regula el règim aplicable als embargaments practicats en els procediments instats abans o després de l'entrada en vigor de la Llei; i les tres disposicions finals faculden el Govern per aprovar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució de la Llei, qualifiquen l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei, i fixen la data d'entrada en vigor.

Article 1. Objecte de la Llei

1. Aquesta Llei regula la pràctica de l'embargament en el marc dels procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius, dut a terme pel saig o per les administracions públiques que tenen la capacitat de fer-ho per si mateixes.

2. Aquesta Llei també és aplicable als embargaments que practiquin els òrgans jurisdiccionals.

3. Sense perjudici del deure de col·laboració que preveu l'article 2, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els embargaments que tenen com a objecte els instruments o els productes d'activitats constitutives de delictes.

Article 2. Deure de col·laboració

1. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a col·laborar en les actuacions regulades en aquesta Llei, i a facilitar al batlle o al tribunal competent, o al saig o a l'Administració, tota la informació que coneguin en relació amb els béns i drets de la persona embargada o executada, sense cap altra limitació que les que imposen el

respecte dels drets fonamentals de les persones i la llei.

2. La cessió de dades de caràcter personal al batlle o al tribunal competent, o al saig o a l'Administració, en el marc del deure de col·laboració que imposa aquesta Llei i per a la finalitat que s'hi estableix no requereix el consentiment de la persona afectada.

Article 3. Prohibició d'interdictes

No caben interdictes contra les actuacions que es realitzin per a l'execució forçosa d'actes administratius de conformitat amb aquesta Llei.

Article 4. Concurrencia de procediments

Sense perjudici de l'ordre de prelación per al cobrament dels crèdits establert per les lleis, si un procediment singular d'execució concorre amb altres procediments singulars d'execució o amb un procediment concursal o universal d'execució, la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats es regeix per les normes següents:

a) Quan concorren dos o més procediments singulars d'execució, és preferent el procediment en què l'aute o, en defecte d'aute, l'ofici d'embargament del batlle o el tribunal, o l'acord d'embargament del saig o de l'Administració que executa és anterior.

b) Quan concorre un procediment singular d'execució amb un procediment concursal o universal d'execució, el procediment singular segueix el règim que estableixi la normativa aplicable en matèria concursal. Subsidiàriament, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de suspendre la tramitació del procediment singular d'execució, llevat que el batlle o el tribunal que coneix el procediment concursal d'execució ho decideixi altrament.

Article 5. Determinació dels béns i drets que s'embarguen

1. Per determinar els béns i drets que s'embarguen s'ha de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte de l'embargament, la més gran facilitat de realització, i també la mínima onerositat per a la persona embargada.

2. La persona embargada pot assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament. L'embargament s'ha de practicar amb preferència sobre aquests béns i drets si garanteixen el cobrament del deute amb la mateixa eficàcia que els altres béns i drets susceptibles d'embargament, i amb això no es causa perjudici a terceres persones.

3. En qualsevol moment, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, d'una banda, i la persona embargada, d'altra banda, poden posar-

se d'acord en l'ordre d'embargament dels béns o drets. Si no hi ha acord, s'embarguen els béns o drets seguint l'ordre fixat a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

4. No s'han d'embargar els béns o drets el cost de la realització dels quals serà igual o superior a l'import que s'obtingui d'aquesta mateixa realització.

Article 6. Béns inembargables

No poden ser objecte d'embargament:

a) El mobiliari i el parament del domicili, i la roba de la persona embargada, excepte quan es tracti d'obres d'art, articles de luxe o de col·lecció o, en general, de béns que no es puguin considerar necessaris per a la subsistència normal.

b) Els béns i instruments necessaris per a l'exercici de la professió, art o ofici de la persona embargada, quan el seu valor no guardi proporció amb l'import que és objecte de l'embargament.

c) Els béns i les quantitats que hagin estat declarats inembargables o inalienables per aquesta Llei, les demés lleis o els tractats internacionals.

Article 7. Embargament de béns o drets en entitats de crèdit o dipòsit

1. Quan decideix l'embargament de fons, valors, títols o qualsevol altres béns o drets lliurats o confiats a una entitat de crèdit o dipòsit, o a una altra entitat o persona dipositària, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a l'entitat o a la persona esmentades, i l'insta perquè retengui la quantitat embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

En la diligència d'embargament s'ha d'identificar el bé o dret eventualment conegut pel batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, però l'embargament es pot ampliar, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta de béns o drets existents en la mateixa entitat o confiats a la mateixa persona dipositària.

Si de la informació facilitada per l'entitat o la persona dipositària es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns o drets existents no són homogenis, o que el valor d'aquests béns o drets excedeix el que s'ha d'assegurar, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de concretar els béns o drets que han de ser embargats.

2. En el cas d'embargament d'actius financers il·líquids, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-los i no els ha de realitzar fins que rebí instruccions expresses del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

3. Quan es tracti de caixes de seguretat, l'entitat o la persona dipositària es limita a bloquejar-ne l'accés.

El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de requerir el titular de la caixa perquè l'obri en presència seva, i en aquell acte n'embarga el contingut, quan reuneixi les condicions adequades a aquest efecte. Si el requeriment no és atès, n'ordena l'obertura a l'entitat o la persona dipositària.

4. Quan els fons o valors es troben dipositats en comptes a nom de diversos titulars només s'ha d'embargar la part corresponent a la persona embargada. A aquest efecte, en el cas de comptes de titularitat conjunta indistinta, el saldo es presumeix dividit en parts iguals, excepte que es provi una titularitat material diferent.

5. En el cas que en el compte afectat per l'embargament es faci efectiu habitualment l'abonament del salari, la pensió o retribucions anàlogues, s'han de respectar les limitacions que estableix l'article 8. A aquest efecte es considera salari, pensió o retribució anàloga, l'import ingressat per aquest concepte en el compte esmentat dins del mes en què tingui lloc l'embargament o, si no s'ha ingressat el mes de l'embargament, l'import pel mateix concepte ingressat el mes anterior.

Article 8. Embargament de salaris i rendes periòdiques

1. Els salaris, les pensions o les retribucions anàlogues, incloses les rendes periòdiques, s'embarguen de conformitat amb l'escala següent:

- a) La part que no superi l'import del salari mínim interprofessional és inembargable.
- b) De la part compresa entre l'import del salari mínim interprofessional i el doble d'aquest import, se n'embarga el cinquanta per cent.
- c) Allò que excedeixi el doble de l'import del salari mínim interprofessional es pot embargar íntegrament.

Si el deute que ha originat l'embargament prové de l'impagament d'una pensió alimentària, no són aplicables les limitacions establertes a les lletres a) i b).

2. Si la persona embargada té descendents, ascendents, cònjuge o persona amb qui manté una relació anàloga de convivència a càrrec, el percentatge a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior es redueix en un deu per cent per cadascun d'ells.

3. Si la persona embargada rep més d'un salari, pensió o retribució anàloga, s'acumulen tots i es calcula la part inembargable sobre el conjunt.

4. Quan decideix l'embargament de salaris, pensions o retribucions anàlogues, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a la persona, entitat o oficina pagadora i l'insta perquè retengui la quantia embargada i la transfereixi, si escau, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui.

5. Les disposicions d'aquest article s'apliquen anàlogament als ingressos procedents d'activitats professionals i mercantils autònomes.

Article 9. Embargament de béns immobles

1. Quan decideix l'embargament de béns immobles o de drets sobre béns immobles, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a tots els notaris i a la Cambra de Notaris, per notificar l'embargament.

2. En rebre aquesta diligència, els notaris i la Cambra de Notaris han d'inscriure i deixar constància de l'embargament practicat i, a partir del moment de la inscripció, els notaris s'han d'abstenir d'autoritzar cap acte de gravamen o de disposició sobre els béns i drets embargats sense l'acord previ del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

Si es realitza l'acte de gravamen o disposició sobre un bé o un dret embargat, amb l'acord previ esmentat anteriorment, el notari ha de fer constar en l'escriptura corresponent l'existència de l'embargament i l'import del deute del qual respon.

Article 10. Embargament de béns mobles

1. Quan decideix l'embargament de béns mobles, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha de fer constar a la diligència d'embargament els aspectes següents:

a) La relació dels béns mobles embargats, amb la descripció de les seves característiques principals, l'estat d'ús i conservació i, si és el cas, l'existència de defectes o tares que puguin disminuir-ne el valor. S'ha de procurar incorporar documentació gràfica de cada bé.

b) Les manifestacions efectuades pels qui han intervingut en l'embargament, especialment les que es refereixen a la titularitat dels béns mobles embargats, i als drets eventuais de terceres persones.

c) La persona a la qual es designa dipositària i el lloc on s'han de dipositar els béns mobles.

2. El batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, pot deixar els béns mobles embargats en possessió de la persona que els tingui en el seu poder, que a partir d'aquest moment en respon com a dipositària, o bé prendre'n possessió per guardar-los en dipòsits o magatzems, propis o aliens.

Article 11. Embargament de béns mobles o immaterials inscrits en registres especials

1. Sense perjudici de disposar el dipòsit d'acord amb l'article 10, quan decideix l'embargament de vehicles, embarcacions, accions o participacions en societats mercantils, establiments comercials, o altres béns mobles o béns immaterials inscrits en registres administratius, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, adreça una diligència a la persona encarregada del registre per notificar l'embargament.

2. En rebre aquesta diligència, la persona encarregada del registre ha d'inscriure una anotació preventiva per donar publicitat de l'embargament practicat, i s'ha d'abstenir d'autoritzar cap canvi en la titularitat dels béns mobles embargats sense l'acord previ del batlle o el tribunal competent, o del saig o l'Administració.

3. Quan decideix l'embargament d'accions o participacions en societats mercantils, el batlle o tribunal competent, o el saig o l'Administració, també adreça una diligència a tots els notaris i a la Cambra de Notaris, per notificar l'embargament.

4. En rebre aquesta diligència, els notaris i la Cambra de Notaris procedeixen d'acord amb l'article 9.2.

Article 12. Paralització de l'embargament

En qualsevol moment anterior o posterior a la pràctica de l'embargament, i fins a l'adjudicació definitiva dels béns o drets embargats, la persona embargada pot evitar l'embargament o deixar-lo sense efecte, mitjançant la consignació de l'import que és objecte de l'embargament.

Article 13. Valoració dels béns i drets embargats

1. Quan els béns o drets embargats siguin altres que diners, s'han de valorar al seu valor de mercat i segons l'estat en què es troben.

2. La valoració s'ha d'efectuar en el termini de quinze dies naturals a comptar de la data en què es rep la informació com a conseqüència de les diligències d'embargament que s'hagin adreçat, i s'ha de notificar a la persona embargada que, en cas de discrepància, pot presentar una valoració contradictòria realitzada per un pèrit adequat, en el termini de quinze dies naturals a comptar de la notificació.

Si la diferència entre totes dues valoracions no excedeix el vint per cent del valor més baix, s'estima com a valor dels béns o drets la mitjana aritmètica de les dues valoracions; en el cas que la diferència sigui superior, el batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant o, quan es tracti d'un acte administratiu, el batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui

correspongui per torn, ha de nomenar un pèrit per dur a terme una nova valoració. Aquesta valoració ha d'estar compresa entre els límits de les anteriors, i és la que s'aplica definitivament.

Article 14. Alienació dels béns i drets embargats

1. L'alienació dels béns o drets embargats es fa mitjançant algun dels procediments següents:

a) Subhasta

b) Adjudicació directa

2. L'Administració que executa no pot alienar els béns o drets embargats fins que l'acte executat esdevingui ferm, excepte en els casos establerts a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 15. Alienació per subhasta

1. El procediment ordinari d'adjudicació dels béns o drets embargats és la subhasta pública, amb un tipus de sortida igual al setanta per cent de la valoració dels béns o drets. Si la subhasta queda deserta, es pot procedir a una segona licitació, amb un tipus de sortida igual al cinquanta per cent de la valoració.

2. La subhasta s'ha d'anunciar mitjançant la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, sense perjudici de la possibilitat d'utilitzar altres mitjans de publicitat, quan es consideri convenient.

Els béns mobles es poden subhastar individualment o en lots, segons allò que resulti més convenient per al bon fi de l'execució. Quan es tracti de béns immobles, s'han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens que hi hagi sobre els mateixos béns i també que el licitador, pel sol fet de participar en la subhasta, admet i accepta que queda subrogat en la responsabilitat que se'n deriva, en cas d'esdevenir adjudicatari.

3. L'execució material de la subhasta es pot encomanar a una empresa o un professional especialitzat. En aquest cas, el batlle o el ponent del tribunal competent, o el saig o un representant de l'Administració, assisteix a l'acte de licitació, i té la facultat de decidir sobre les incidències que puguin sorgir en el desenvolupament de l'acte, i fins i tot de suspendre la subhasta o de condicionar l'adjudicació a una ratificació posterior.

4. Les persones que vulguin participar en la subhasta han de presentar un resguard que justifiqui que han formalitzat l'ingrés de l'import corresponent al quinze per cent del tipus de sortida del bé o dret que es pretén subhastar, al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui, als efectes establerts a l'apartat següent.

Com a excepció de l'ingrés esmentat en aquest apartat, la persona executant pot participar en la subhasta sense formalitzar el dipòsit a què es refereix

el paràgraf anterior, i també es pot reservar la facultat de cedir l'adjudicació a una tercera persona.

5. El bé o dret subhastat s'adjudica provisionalment a la persona que hi hagi participat i hagi presentat la millor oferta.

Amb aquesta finalitat, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació provisional, en què s'identifiquen l'adjudicatari i el bé o dret subhastat, i alhora atorga un termini de quinze dies naturals per ingressar al compte de dipòsits i consignacions que s'indiqui la diferència entre l'import de l'adjudicació i l'import del dipòsit ingressat per participar en la subhasta. En el cas d'adjudicació provisional a l'executant, el termini per fer efectiu l'ingrés esmentat és de tres mesos.

Si l'adjudicatari no consigna l'import dins del termini assenyalat, l'adjudicació provisional s'anul·la i l'adjudicatari perd l'import del dipòsit ingressat en el seu moment, que s'aplica a les costes de l'execució; la quantitat que excedeixi aquest import es considera producte de l'execució.

6. Un cop consignat l'import, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, dicta, segons el cas, un aute o un acord d'adjudicació definitiva, que acredita el pagament i constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.

7. En l'aute o l'acord d'adjudicació definitiva d'un bé immoble o d'un dret sobre un bé immoble, s'hi han de fer constar, quan sigui el cas, les càrregues o els gravàmens anteriors que subsisteixen, i la subrogació de l'adjudicatari en aquestes càrregues i aquests gravàmens. També s'hi ha de fer constar la cancel·lació de la càrrega que garantia l'obligació per a l'assegurament de la qual s'havia constituït i l'incompliment de la qual ha originat la subhasta del bé o dret. Si hi ha càrregues posteriors, el batlle o tribunal competent les ha de cancel·lar, d'ofici o a instància del saig o de l'Administració.

Quan es tracti de béns immobles o de drets sobre béns immobles, l'aute o l'acord d'adjudicació definitiva es formalitza en escriptura pública, que constitueix el títol de transmissió del bé o dret subhastat.

Article 16. Alienació per adjudicació directa

1. L'alienació mitjançant adjudicació directa dels béns o drets embargats escau en els supòsits següents:

- Quan es tracti de productes peribles, o quan hi hagi altres raons d'urgència, justificades en l'expedient.
- Quan hagin tingut lloc prèviament una o dues subhastes, i hagin quedat desertes.

c) En altres casos en què no sigui possible promoure la concurrència, per raons justificades en l'expedient.

2. El procediment també pot concloure amb l'adjudicació dels béns o drets a la persona executant, quan es tracti de béns immobles o de béns mobles realitzables o d'interès artístic, històric o cultural, i no s'hagin pogut alienar en segona subhasta.

3. El preu mínim de l'adjudicació directa és:

a) Quan els béns o drets han estat objecte de subhasta amb una sola licitació, el tipus de la primera subhasta.

b) Quan els béns o drets han estat objecte de subhasta amb dues licitacions, el tipus de la segona subhasta, si es tracta de béns immobles, i els dos terços del tipus de la segona subhasta, en el cas de béns mobles.

c) Quan els béns o drets no han estat objecte de subhasta, s'ha de mirar d'obtenir, almenys, tres ofertes. Si hi ha tres o més ofertes, els béns o drets s'adjudiquen a la persona que presenti la millor oferta, que no pot ser inferior al cinquanta per cent de la valoració; si hi ha menys de tres ofertes, l'adjudicació s'ha de fer, pel cap baix, pel setanta per cent de la valoració.

Article 17. Costes de l'execució

Totes les despeses que s'originin des del moment de l'embargament i fins a l'acabament del procediment d'execució tenen la consideració de costes de l'execució, i són exigides a la persona executada.

Article 18. Aixecament de l'embargament

1. Una vegada satisfet l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ha d'aixecar l'embargament sobre els béns i drets no alienats.

2. L'import obtingut com a conseqüència de l'alienació dels béns o drets embargats que excedeix l'import que és objecte de l'execució forçosa, en concepte de principal, interessos i costes i també, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs, s'ha de lliurar a la persona embargada. També queden a la disposició de la persona embargada els béns i drets que no s'hagin adjudicat en el procediment d'execució.

3. Quan s'aixequi l'embargament sobre un bé o dret determinat, i també en els casos de paralització que estableix l'article 12, el batlle o el tribunal competent, o el saig o l'Administració, ho ha de notificar a les persones o entitats que hagi instat perquè retinguin diners o anotin l'embargament,

d'acord amb els articles 7 a 11, per tal que cancel·lin les instruccions i les anotacions practicades.

Disposició transitòria. Embargaments en curs

Aquesta Llei és aplicable als embargaments practicats en el marc dels processos que coneguin i tramitin els òrgans jurisdiccionals, que hagin estat instats després de l'entrada en vigor de la Llei. Això no obstant, els batlles i tribunals han d'adaptar a les prescripcions d'aquesta Llei, en la mesura que els sigui possible, els embargaments que practiquin a partir de l'entrada en vigor de la Llei, en el marc de processos instats anteriorment.

Disposició final primera. Disposicions reglamentàries

Es faculta el Govern per aprovar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Qualificació de l'article 2.2

L'article 2.2, que incideix en determinades disposicions de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals, té caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, sense perjudici del fet que les referències al saig o a l'Administració que s'hi contenen no seran d'aplicació fins al cap d'un mes de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* per donar a conèixer aquesta data.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 d'abril del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 d'abril del 2014, sota el títol **Projecte de llei de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la

presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de maig del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989

Exposició de motius

El dia 29 de març de 1989, els delegats permanents dels coprínceps van aprovar el Codi de l'Administració que, juntament amb l'aprovació de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, el 15 de novembre del mateix any, suposa la culminació del procés de naixement del dret administratiu modern al Principat d'Andorra, iniciat amb la creació, l'any 1982, del Consell Executiu, que va segregar l'Administració pública del Consell General. Fins llavors, si bé les normes emanades del Consell General, o altres vegades, dels coprínceps i els seus delegats, incidien en l'àmbit material del dret administratiu, no es podia parlar pròpiament de l'existència d'aquest dret al nostre país, atès que no era invocable ni impugnabile davant els tribunals.

El Codi de l'Administració regula per primera vegada les institucions bàsiques del dret administratiu, concretament l'acte administratiu, els contractes administratius, la responsabilitat administrativa, la funció pública i els béns de l'Administració, i també estableix les regles generals del procediment administratiu i dels recursos administratius. D'altra banda, la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal permet, també per primera vegada, la tutela jurisdiccional de les normes del dret administratiu davant una jurisdicció especialitzada.

El Codi de l'Administració, aprovat quatre anys abans de la promulgació de la Constitució, s'inspira en uns principis generals que són congruents amb els drets i les garanties que reconeix la norma suprema. Per aquest motiu, s'ha aplicat sense dificultats des de llavors i malgrat estar en vigor des de fa més de vint-i-cinc anys, només ha estat modificat molt parcialment dues vegades, amb la Llei del Govern, del 15 de desembre del 2000, i la Llei 11/2004, del 27 de maig, de modificació puntual del Codi de l'Administració. En efecte, el Codi de l'Administració ha proporcionat i continua oferint un marc jurídic i normatiu complet i adequat, i ha assolit amb escreix les finalitats cercades amb la seva

aprovació. No obstant això, la necessitat de modificar una vegada més o d'ampliar-ne el contingut, a l'efecte de facultar l'Administració general i els comuns per tal que puguin executar forçosament i per si mateixos els actes administratius que dictin i siguin executoris, o per delegar aquesta facultat en el saig, ha fet aconsellable aprofitar l'ocasió per modificar altres disposicions normatives del Codi que convenia adaptar a la realitat actual, i també afegir-ne de noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

Així doncs, s'ha promogut una tercera modificació del Codi de l'Administració, amb un abast més ampli i general que les modificacions anteriors, mitjançant una Llei que es desglossa en dinou articles, dues disposicions transitòries i tres disposicions finals, una de les quals comporta la modificació, l'addició i la derogació de diversos articles de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Tal com s'ha anticipat, els tres primers articles de la Llei, que formen part de la secció sisena del capítol III del Codi, atorguen a l'Administració general i als comuns la prerrogativa d'executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins ara, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que s'han d'executar a través de mesures de compulsió directa, quan una llei no els autoritzi a fer-ho o no concorrin raons d'extrema urgència i necessitat. Al mateix temps, es possibilita que puguin acudir al saig a aquest efecte, i es detallen i regulen els mitjans d'execució que les administracions tenen al seu abast, segons el tipus d'acte administratiu que s'ha d'executar forçosament, i alhora es determinen els òrgans competents per decidir aquesta execució forçosa.

Aquesta facultat atorgada a l'Administració general i als comuns, que s'ha d'exercir d'acord amb el procediment que estableix la nova Llei de bases de l'ordenament tributari, suposa un canvi absolut del model existent, atès que trasllada a l'autoritat administrativa una competència fins ara exclusiva de la jurisdicció, amb la finalitat de resoldre o mitigar una problemàtica que d'ençà de l'any 1993 ha augmentat de forma exponencial. En efecte, el nombre cada cop més important d'actes administratius que no són executats voluntàriament i que a hores d'ara requereixen la tutela jurisdiccional per tal de ser executats per la via forçosa, ha conduït a una situació de col·lapse dels serveis de l'Administració de Justícia competents, motiu pel qual sovint aquesta tutela no es pot obtenir, amb el menyscote que aquest fet comporta per a les administracions executants.

A continuació, la Llei deroga expressament el capítol IV del Codi de l'Administració, que ja va ser duta a terme de forma implícita amb l'aprovació, el dia 15 de desembre del 2000, de la Llei de la funció pública, i d'altra banda, modifica l'article 106, per adaptar-lo al principi de jerarquia normativa que emana de l'article 3 de la Constitució.

Els set articles següents, que s'encabeixen en una nova secció del capítol VIII del Codi de l'Administració, detallen els principis essencials del procediment sancionador administratiu, i desenvolupen d'aquesta manera els principis fonamentals que s'infereixen de l'article 1 del Codi. En aquest sentit, es reconeixen i es doten de contingut els principis de legalitat i de tipicitat; d'irretroactivitat de les disposicions sancionadores, llevat que comportin un efecte favorable per a la persona presumptament infractora; de seguretat jurídica; d'interdicció de tota arbitrarietat o de culpabilitat; de proporcionalitat i de prohibició de la doble pena. Així doncs, es trasllada al text legal el concepte de "coloració penal" del dret administratiu sancionador que des de fa anys reconeix la nostra jurisprudència, en consonància amb la del Tribunal Europeu de Drets Humans. I per aquesta mateixa raó, es precisen quins són els drets que emparen la persona que és objecte d'un expedient sancionador i, alhora, s'estableix una regulació específica del procediment administratiu sancionador que el Codi no distingia del procediment ordinari.

Tot seguit, la Llei modifica o afegeix cinc articles al capítol IX del Codi de l'Administració, amb l'objectiu de reformar substancialment el règim actual dels recursos administratius. En efecte, s'elimina el recurs d'alçada al Govern contra els actes que dicten els comuns, contradictori amb el principi d'autogovern dels comuns que garanteix l'article 79 de la Constitució. Aquest fet ha motivat que s'interpretés com un recurs d'alçada improp i ha ocasionat disfuncions. Així doncs, s'estableix en tots els casos un recurs únic que s'interposa sempre davant de l'òrgan col·legiat de l'Administració que ha dictat l'acte, llevat que es prevegi altrament. D'altra banda, a fi de reforçar els drets i les garanties de la persona administrada, s'amplia el termini general per a la interposició del recurs administratiu, dels tretze dies hàbils actuals que provenen del *Manual Digest*, excessivament curts, fins a un mes des de la notificació de l'acte objecte de recurs; es fixa l'obligació de l'Administració de resoldre en fase de recurs sobre totes les qüestions plantejades, encara que no hagin estat al·legades per la persona administrada, i s'incorpora expressament la prohibició de la "*reformatio in peius*". Ensenms, la modificació de l'article 127, posada en concordança amb la modificació de l'article 36 de la Llei de la

jurisdicció administrativa i fiscal que efectua l'apartat 1 de la disposició final primera, comporta igualment un allargament substancial dels terminis per interposar recurs davant la jurisdicció administrativa, que esdevenen d'un mes a partir de la notificació de la resolució administrativa expressa, o de sis mesos contra la resolucions presumptes basades en el silenci administratiu, en lloc del termini de tretze dies hàbils que en tots els casos s'aplica actualment. Finalment, es regula per primera vegada la possibilitat d'interposar un recurs extraordinari de revisió contra els actes administratius fermes en determinats supòsits taxats.

Els dos darrers articles tenen com a finalitat, d'una banda, derogar la disposició transitòria del Codi de l'Administració, que va deixar de tenir raó d'existir a partir de la instauració de la jurisdicció administrativa i fiscal, i d'altra banda, fer possible l'aplicació del termini d'un mes per interposar recurs administratiu a les lleis especials que reproduïxen allò que disposa el Codi en aquesta matèria, en lloc de remetre-s'hi.

Les dues disposicions transitòries regulen el règim aplicable als procediments d'execució forçosa dels actes administratius que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor dels articles que fan possible l'execució per part de l'Administració general i els comuns dels seus actes executoris, i determinen les normes aplicables als procediments sancionadors que es trobin en fase de tramitació en el moment de l'entrada en vigor de la nova secció 5 del capítol VIII del Codi.

La disposició final primera modifica tres articles de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, n'afegeix un i en deroga un altre. A banda del que s'ha esmentat, la disposició té la finalitat de confirmar la prerrogativa d'autotutela executiva de l'Administració general i dels comuns en relació amb els actes executoris que dictin, però també té l'objectiu de fer possible que a partir d'ara el saig esdevingui competent per executar les resolucions judicials que pronuncïi la jurisdicció administrativa, que consisteixin en el pagament d'una quantitat líquida, i en el futur, les que puguin ser acomplertes per una persona distinta de la persona obligada, tal com s'esdevé per a les resolucions judicials en matèria civil, d'acord amb la Llei del saig, per aplicació de la disposició final tercera, que modifica l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986.

Aquesta novetat ha de permetre agilitzar l'execució de la majoria de les resolucions judicials que dicta a hores d'ara la jurisdicció administrativa, la qual podrà concentrar els seus recursos en l'acompliment de la funció principal que té encomanada i que

consisteix en la tramitació i la resolució dels litigis. Per tant, es feia també necessari regular amb detall els tràmits processals que s'han de seguir des que la persona interessada insta l'execució forçosa de la resolució judicial fins que es troba en disposició de sol·licitar aquesta execució al saig.

Finalment, la Llei conclou amb dues altres disposicions finals que, d'una banda, encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents i, d'altra banda, fixen la data d'entrada en vigor en dos temps dels articles i les disposicions transitòries i finals de la Llei.

Article 1. Modificació de l'article 51

Es modifica l'article 51 del Codi de l'Administració, que queda redactat en els termes següents:

“Article 51

1. L'Administració general i els comuns poden procedir, per si mateixos, a l'execució forçosa dels actes administratius que siguin executoris, excepte quan se suspengui l'execució d'acord amb la llei, o quan la Constitució o la llei exigeixin la intervenció dels òrgans jurisdiccionals.
2. Quan es tracti de sancions, la interposició de recurs en temps i forma impedeix l'execució forçosa fins que la sanció esdevingui ferma.
3. Sense perjudici de la facultat d'execució forçosa a què es refereix l'apartat primer, l'Administració general i els comuns poden recórrer també al saig per tal que procedeixi a l'execució forçosa dels actes administratius que siguin executoris, un cop dictada la provisió de constrenyiment.”

Article 2. Addició d'un article 51 bis

S'introdueix un nou article 51 bis al Codi de l'Administració, dins el capítol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 51 bis

1. L'execució forçosa dels actes que comportin el pagament d'una quantitat líquida es duu a terme per la via de constrenyiment patrimonial, d'acord amb les normes que regulen el procediment de recaptació tributària en període executiu.
2. L'execució forçosa dels actes que puguin ser acomplerts per una persona distinta de la persona obligada es duu a terme per mitjà de l'execució subsidiària. Amb aquesta finalitat, l'Administració executant pot practicar l'execució per si mateixa o per una tercera persona i exigir després l'import de les despeses i l'import corresponent als danys i perjudicis ocasionats, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior. També pot liquidar provisionalment l'import esmentat abans de l'execució material i procedir per la via de

constrenyiment patrimonial per obtenir-lo, i sufragar amb aquest import l'execució, a reserva de la liquidació definitiva.

3. En els supòsits en què ho autoritzin les lleis, per a l'execució de determinats actes l'Administració general i els comuns poden imposar multes coercitives, reiterades i separades per un espai de temps suficient per donar-hi compliment. La multa coercitiva és independent de les multes que es puguin imposar com a sanció, i els dos tipus de multa són compatibles.

4. Els actes administratius que imposin una obligació personalíssima i no es puguin executar per cap dels mitjans anteriors, es poden executar mitjançant compulsió directa quan una llei ho autoritzi; altrament, les administracions públiques han d'acudir a la jurisdicció per obtenir-ne l'execució forçosa. Això no obstant, en cas d'extrema urgència i per evitar un perill greu, les administracions públiques poden recórrer a mesures de compulsió directa sobre les persones.”

Article 3. Addició d'un article 51 ter

S'introdueix un nou article 51 ter al Codi de l'Administració, dins el capítol III, que queda redactat en els termes següents:

“Article 51 ter

Són òrgans competents per decidir l'execució forçosa dels actes administratius que siguin executoris i per dictar la provisió de constrenyiment:

- a) En l'Administració general, el cap de Govern i els ministres. Aquesta competència és delegable.
- b) En els comuns, l'òrgan que disposi l'ordinació d'organització i funcionament de cada comú. En defecte de previsió expressa, és competent el cònsol, que pot delegar aquesta competència.”

Article 4. Derogació del capítol VI

Es deroga expressament el capítol VI del Codi de l'Administració, intítulat *La funció pública*, i els articles 65 a 75, ambdós inclosos, que s'hi contenen.

Article 5. Modificació de l'article 106

Es modifica l'article 106 del Codi de l'Administració, que queda redactat en els termes següents:

“Article 106

Qualsevol procediment establert per normes de rang inferior a la llei ha de respectar, en tot cas, les disposicions d'aquest capítol.”

Article 6. Addició d'una nova secció

S'introdueix una nova secció al Codi de l'Administració, amb el número 5, dins el capítol VIII, després de l'article 123, que queda redactada en els termes següents:

“5. Procediment sancionador”

Article 7. Addició d'un article 123 bis

S'introdueix un nou article 123 bis al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 bis

1. Les administracions públiques només poden exercir la potestat sancionadora quan els ha estat atribuïda expressament per una llei, i ho han de fer d'acord amb el procediment establert legalment per exercir-la o, en defecte de procediment legal establert, amb aquest capítol.

2. Només constitueixen infracció administrativa les vulneracions de l'ordenament jurídic que estiguin establertes com a tals per una llei o per una ordinació comunal en el marc d'allò que disposa la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Les disposicions reglamentàries de desenvolupament poden introduir especificacions o graduacions a les infraccions i les sancions establertes legalment, però no poden establir noves infraccions o sancions ni alterar la naturalesa ni els límits de les infraccions i les sancions fixades legalment.

3. Només són aplicables les disposicions sancionadores que estiguin en vigor en el moment de produir-se els fets que constitueixen la infracció administrativa. Això no obstant, les disposicions sancionadores s'apliquen retroactivament si afavoreixen la persona presumptament infractora.

4. Només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques que en resultin responsables, encara que sigui per simple negligència. Les responsabilitats administratives que derivin del procediment sancionador són compatibles amb l'exigència a la persona infractora del restabliment de la situació que hagi alterat al seu estat originari, i també amb la indemnització pels danys i perjudicis que hagi ocasionat.

5. Les sancions administratives no poden comportar mai privació de llibertat.

6. No es poden sancionar novament els fets que ja han estat sancionats penalment o administrativament, quan s'aprecia identitat del subjecte, del fet i del fonament de la sanció.”

Article 8. Addició d'un article 123 ter

S'introdueix un nou article 123 ter al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 ter

Qualsevol persona subjecta a un expedient sancionador té els drets següents:

- a) Dret a ser informada dels fets que se li imputen; de la infracció o les infraccions que aquests fets puguin constituir; de les sancions que li puguin ser imposades, i de la identitat de l'instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.
- b) Dret a conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació del procediment sancionador i a obtenir còpies dels documents que hi consten, en els termes establerts per aquest Codi.
- c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament que siguin procedents.
- d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateixa.
- e) Dret a ésser assistida per un advocat durant la tramitació de l'expedient.
- f) Dret a obtenir una resolució motivada.
- g) Qualsevol altre dret que li reconeguin la Constitució i les lleis.”

Article 9. Addició d'un article 123 quater

S'introdueix un nou article 123 *quater* al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 *quater*

1. El procediment sancionador s'inicia mitjançant una providència de l'òrgan competent en cada cas. Aquesta providència s'ha de notificar a la persona expedientada.
2. En rebre una comunicació o denúncia respecte a una suposada infracció administrativa, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot ordenar l'obertura d'una informació reservada, abans de dictar la providència mitjançant la qual decideix la incoació de l'expedient o, si escau, l'arxiu de les actuacions.
3. En la mateixa providència en què ordena la incoació de l'expedient, l'òrgan competent ha de nomenar un instructor.
4. El procediment sancionador ha de separar la fase instructora de la sancionadora, que han de ser encomanades a òrgans diferents.
5. L'exercici per part de les administracions públiques de la potestat disciplinària respecte del personal al seu servei, tant de relació estatutària com contractual, no es regeix per les normes d'aquest capítol, sinó per les normes que regulen la relació de servei corresponent.”

Article 10. Addició d'un article 123 quinques

S'introdueix un nou article 123 *quinques* al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 *quinques*

1. Notificada la incoació de l'expedient, l'instructor ordena la pràctica de totes les actuacions i proves que consideri adequades per a l'esclariment dels fets i per determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

2. A la vista de les actuacions practicades, l'instructor redacta un plec de càrrecs, en què hi han de constar l'exposició dels fets imputats a la persona expedientada, la referència a les disposicions que han estat infringides i la proposta de sanció.

Si l'expedient s'obre simultàniament contra més d'una persona, s'han de diferenciar clarament els fets que s'imputen a cadascuna, les infraccions que constitueix cada conducta i les sancions que es proposen per a cada infracció.

3. El plec de càrrecs s'ha de notificar a la persona expedientada, que disposa d'un termini de deu dies hàbils per contestar-lo, per al·legar tot allò que estimi pertinent en defensa seva, i per proposar proves, si ho considera oportú.

4. L'instructor també pot decidir, d'ofici, l'obertura d'un termini de prova, que no pot ser superior a un mes; en aquest cas dóna a la persona expedientada la possibilitat de proposar-ne i practica les proves que consideri pertinents.

L'instructor ha de rebutjar les proves proposades per la persona expedientada, mitjançant resolució motivada quan resultin improcedents o innecessàries. Aquesta resolució no és susceptible de recurs, sense perjudici de la possibilitat de tornar a proposar les proves rebutjades en el marc del recurs contra la resolució que posi fi a l'expedient.

5. En el termini d'un mes a comptar de l'acabament del període de prova, quan s'hagi obert, o del termini per contestar el plec de càrrecs, en els altres supòsits, i amb independència que la persona expedientada l'hagi contestat o no, l'instructor dicta una proposta de resolució.

6. L'instructor trasllada la proposta de resolució a la persona expedientada, i li dóna un nou termini de deu dies hàbils per fer les al·legacions que consideri convenients.

Transcorregut aquest termini, eleva la proposta de resolució, juntament amb les al·legacions formulades eventualment, a l'òrgan competent per resoldre. L'instructor pot prescindir d'aquest darrer tràmit, quan la proposta de resolució no contingui cap modificació del plec de càrrecs en relació amb els fets

que es consideren provats, la seva qualificació jurídica i la sanció que es proposa.”

Article 11. Addició d'un article 123 *sexies*

S'introdueix un nou article 123 *sexies* al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 *sexies*

1. Quan la infracció es qualifiqui com a lleu, l'expedient sancionador es pot instruir per mitjà del procediment abreujat que regula aquest article.

2. En el procediment abreujat, l'instructor practica les actuacions que considera oportunes per esclarir els fets i formula directament la proposta de resolució, que notifica a la persona expedientada amb la indicació que es tramita pel procediment abreujat. La persona expedientada disposa d'un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions; aquesta circumstància s'ha de fer constar a la notificació de la proposta de resolució.

3. Un cop rebudes aquestes al·legacions, o bé quan ha transcorregut el termini per formular-les, l'instructor eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

4. Si a les al·legacions la persona expedientada proposa la pràctica de noves proves, l'instructor practica les que consideri pertinents, denega les altres i, tot seguit, eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.”

Article 12. Addició d'un article 123 *septies*

S'introdueix un nou article 123 *septies* al Codi de l'Administració, dins la nova secció 5 del capítol VIII, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123 *septies*

1. La resolució que posa fi al procediment sancionador ha de ser motivada, i ha d'expressar, quan sigui el cas, els fets que es consideren provats, la norma legal en què es tipifiquen com a infracció i la norma legal que estableix la sanció que s'aplica.

2. En la resolució no es poden declarar provats fets diferents dels que han estat determinats en el curs del procediment, amb independència del fet que se'n variï la qualificació jurídica.

3. La resolució pot adoptar mesures cautelars per garantir la seva eficàcia mentre no s'executi, fins i tot si no s'havien previst en la proposta de resolució.”

Article 13. Modificació de l'article 124

Es modifica l'article 124 del Codi de l'Administració, que queda redactat en els termes següents:

“Article 124

1. Tota persona que es consideri perjudicada per un acte o una resolució de l'Administració pot interposar-hi recurs en via administrativa, de la manera següent:

a) Si es tracta d'actes de l'Administració general, davant del Govern.

b) Si es tracta d'actes dels comuns, davant del Consell de Comú, salvat el cas que una ordinació del Comú corresponent ho disposi altrament.

c) Quan es tracti d'actes dels organismes autònoms o de les entitats parapúbliques, cal atendre a allò que estableix la llei de creació de l'organisme autònom o l'entitat parapública; en defecte de disposició específica, el recurs s'interposa davant del Consell d'Administració de l'organisme autònom o l'entitat parapública.

2. Es pot interposar recurs administratiu contra els actes definitius i contra els actes de tràmit que impossibilitin la continuació del procediment, i també contra els que produeixin indefensió.

3. El termini per formular recurs administratiu és d'un mes a comptar de la data de la notificació de l'acte objecte de recurs, excepte quan s'estableixi per llei s'estableixi un termini diferent.

4. La resolució del recurs posa fi a la via administrativa.”

Article 14. Modificació de l'article 125

Es modifica l'article 125 del Codi de l'Administració, que queda redactat en els termes següents:

“Article 125

La resolució del recurs ha de decidir sobre totes les qüestions que plantegi, encara que no hagin estat al·legades per les persones interessades; en aquest darrer cas, se'ls ha de donar un tràmit d'audiència prèvia.

No obstant això, la resolució ha de ser congruent amb les peticions formulades per la persona que recorre, la qual no pot veure empitjorada la seva situació com a conseqüència del recurs.”

Article 15. Addició d'un article 126 *bis*

S'introdueix un nou article 126 *bis* al Codi de l'Administració, dins el capítol IX, que queda redactat en els termes següents:

“Article 126 *bis*

La interposició prèvia d'un recurs administratiu és un requisit necessari per tenir accés a la via jurisdiccional. S'exceptuen d'aquesta disposició, i són, doncs, directament impugnables en via jurisdiccional, els actes següents:

a) Els que impliquin la resolució d'un recurs administratiu.

b) Els actes presumptes en virtut del silenci administratiu a què es refereix l'article 40.

c) Els altres actes que estiguin exceptuats expressament per una llei.”

Article 16. Modificació de l'article 127

Es modifica l'article 127 del Codi de l'Administració, que queda redactat en els termes següents:

“Article 127

Contra la desestimació, expressa o presumpta, d'un recurs administratiu, les persones interessades poden interposar recurs davant de la jurisdicció administrativa, en la forma i els terminis establerts per la Llei que regula el procediment davant d'aquesta jurisdicció.”

Article 17. Addició d'un article 129 bis

S'introdueix un nou article 129 bis al Codi de l'Administració, dins el capítol IX, que queda redactat en els termes següents:

“Article 129 bis

1. Es pot interposar recurs extraordinari de revisió contra els actes administratius fermes quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

a) Que apareguin documents de valor essencial per a la resolució de l'afer, ignorats en el moment en què es va dictar la resolució, o posteriors a aquesta resolució, i que evidencin l'error de la resolució objecte de recurs.

b) Que en la resolució hi hagin influït essencialment documents o testimonis declarats falsos per sentència judicial ferma.

c) Que la resolució s'hagi dictat com a conseqüència de prevaricació, corrupció o tràfic d'influències, violència o qualsevol altra conducta punible, declarada en sentència judicial ferma.

2. El recurs extraordinari de revisió s'interposa davant del Govern, del Consell de Comú o del Consell d'Administració de l'organisme autònom o l'entitat parapública, en funció de quina sigui l'Administració de la qual emana l'acte.

3. El termini per interposar recurs de revisió és de tres mesos a comptar de la data de coneixement dels documents, o de fermesa de la sentència.”

Article 18. Derogació de la disposició transitòria

Es deroga expressament la disposició transitòria del Codi de l'Administració.

Article 19. Addició d'una disposició addicional sobre el termini de l'article 124.3

S'introdueix una disposició addicional al Codi de l'Administració, després del capítol X, que queda redactada en els termes següents:

“Disposició addicional

Als efectes de l'article 124, apartat 3, no es considera que una llei estableix un termini de recurs diferent del que es fixa en aquest Codi quan estableix un termini de tretze dies hàbils.”

Disposició transitòria primera. Procediments d'execució forçosa en curs

Els procediments d'execució forçosa dels actes administratius instats amb anterioritat a la data de l'entrada en vigor dels articles 1, 2 i 3 i dels apartats 2, 3, 4 i 5 de la disposició final primera d'aquesta Llei, segueixen el règim següent:

a) Si a la data de l'entrada en vigor dels articles esmentats, el batlle o el tribunal ja ha travat embargament o ha rebut diners a compte del deute, o ha imposat una multa coercitiva o ordenat mesures de compulsió directa, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.

b) En els demés casos, el batlle o el tribunal dicta aute arxivant el procediment i deixa sense efecte, si n'hi ha hagut, el requeriment de pagament o les altres actuacions realitzades. L'aute s'ha de notificar a l'Administració, i també a la persona executada en el cas que se l'hagi posat en coneixement del procediment d'execució. En el mateix acte s'ha d'informar l'Administració i, si escau, la persona executada, que l'Administració esdevé en endavant competent per executar per si mateixa l'acte administratiu l'execució forçosa del qual s'havia sol·licitat. L'Administració pot sol·licitar al batlle o tribunal competent, i obtenir-lo, el retorn de l'original de l'expedient que correspongui.

Disposició transitòria segona. Procediments sancionadors en curs

Els procediments sancionadors que s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant i resolent d'acord amb les normes vigents en aquell moment. No obstant això, els drets de la persona expedientada que estableix l'article 123 ter del Codi de l'Administració són aplicables immediatament.

Disposició final primera. Modificació de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal

1. Es modifica l'article 36 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, que queda redactat en els termes següents:

“Article 36

El termini per interposar la demanda davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles és d'un mes a comptar de la data de la notificació de la resolució expressa del recurs administratiu previ, o

de sis mesos a comptar de la data en què el recurs s'hagi de considerar resolt, o a comptar de la data en què la sol·licitud es pugui considerar refusada per silenci administratiu.”

2. Es modifica l'article 97 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, que queda redactat en els termes següents:

“Article 97

L'execució de les sentències i les altres resolucions de la jurisdicció administrativa que siguin executòries i que no hagi de dur a terme el saig, d'acord amb la Llei del saig, correspon a la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles. El control de l'execució de les sentències i les resolucions esmentades correspon a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, d'acord amb les disposicions d'aquest títol.

La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles executa també els actes administratius que siguin executoris, a instància de l'Administració pública que els ha dictat, quan no han de ser executats per la mateixa Administració o pel saig, d'acord amb el Codi de l'Administració i la Llei del saig.”

3. Es modifica l'article 99 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, que queda redactat en els termes següents:

“Article 99

L'Administració pública ha d'informar el ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de l'execució acomplerta voluntàriament per les parts en relació amb les sentències que hagi dictat el Tribunal, en el termini improrrogable de sis mesos a comptar de la data de la notificació de la sentència ferma i executiva.

Si, d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, el ponent constata que la sentència no ha estat executada o ha estat executada parcialment o inadecuadament, pot practicar-ne d'ofici l'execució forçosa si no l'ha de dur a terme el saig, d'acord amb la Llei del saig.

En qualsevol cas, si la sentència ferma i executiva declara la nul·litat d'una disposició de caràcter general, la sentència ha de ser publicada íntegrament al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* immediatament després de la notificació.”

4. S'afegeix un article 99 bis a la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, abans de la secció primera i dins del capítol II del títol V, que queda redactat en els termes següents:

“Article 99 bis

1. L'Administració o la persona administrada que insti l'execució forçosa d'una resolució dictada per la jurisdicció administrativa ha d'adjuntar a la

demanda d'execució una còpia de la resolució esmentada i acreditar-ne la fermesa.

Un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial, el ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dicta un aute d'execució.

2. Si la resolució judicial condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a), tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

3. Si la resolució judicial condemna la persona executada a realitzar un acte d'execució que només pot ser acomplert per la persona obligada, que pot ser acomplert per una persona distinta de la persona obligada, o que comporta una obligació de no fer o passiva, s'apliquen els articles 100, 101 i 103, respectivament.

Si no es dóna compliment a la condemna o no és possible donar-hi compliment en els seus propis termes, i es determina l'obligació de satisfer una multa coercitiva o una indemnització per danys i perjudicis, o quan la condemna inicial comporta subsegüentment l'obligació de satisfer una quantitat líquida, s'aplica l'apartat 2 d'aquest article.

4. L'Administració o la persona administrada poden formular un incident d'execució contra l'aute d'execució, en el termini de tretze dies hàbils des de la data en què els hagi estat notificat l'aute.

El ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dóna trasllat de l'incident d'execució a les demés parts interessades, a fi que en el termini de vuit dies hàbils facin al·legacions.

Si alguna de les parts interessades s'oposa a l'incident, el ponent les emplaça per tal que en el termini de vuit dies hàbils proposin la pràctica de les proves que entenguin necessàries per tal d'acreditar les al·legacions.

Un cop practicades les proves proposades que el ponent hagi considerat oportunes, i les altres proves que decideixi d'ofici, dicta un aute que resol l'incident d'execució. Aquest aute pot ser objecte de recurs en apel·lació.”

5. Es deroga l'article 102 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.

Disposició final segona. Publicació de textos consolidats

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els textos consolidats del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, que incloguin les modificacions introduïdes fins al moment en aquestes dues lleis i afegixin un títol a cadascun dels articles de les lleis esmentades.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, llevat dels articles 1, 2 i 3 i dels apartats 2, 3, 4 i 5 de la disposició final primera, que entraran en vigor al cap d'un mes de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* per donar a conèixer aquesta data.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 d'abril del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 d'abril del 2014, sota el títol **Projecte de llei del saig** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. Atribuir a la disposició final primera del Projecte de llei el caràcter de qualificat.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de maig del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei del saig

Exposició de motius

L'execució de les resolucions judicials en matèria civil al Principat d'Andorra ha estat atribuïda des de sempre als batlles, en la seva condició d'òrgans

jurisdiccionals de primera instància. Així es desprèn dels capítols IV i VI del Llibre II del *Manual Digest*, redactat l'any 1748, en què Antoni Fiter i Rossell posa de manifest que “En las Causas Civiles [...] preseheix dels dos Batlles aquell que es previngut per les parts [...] portant la sentència a son degut efecte, y Execucio dins lo termini, y Espay de 13 dias de Justicia, y 3 de Gracia, que se Consedixen atots [...]”, o que “Sidintre los referits 13 dias o diae latae sententiae no demanan les parts lletras de Apell, Expirats estos, a instancia dela part, passaran los Batlles en posar la sentència en execució [...]”.

A banda del Decret dels veguers del 6 de maig de 1916, que va introduir unes normes de mínims per garantir la proporcionalitat en l'embargament dels béns del deutor i la valoració justa i adequada dels béns subhastats o adjudicats posteriorment al creditor, no és fins setanta anys més tard que, per primera vegada, es regula de manera més detallada el procediment d'execució de les resolucions judicials en matèria civil, en virtut de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986. Aquesta regulació confirma l'atribució de la competència executòria al jutgador de primera instància, que, tanmateix i amb independència de les modificacions molt puntuals que van introduir els articles 93 al 96 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, fa anys que ha esdevingut insuficient i poc adaptada a les circumstàncies econòmiques i socials actuals.

En matèria administrativa, l'execució de les resolucions judicials no adquireix carta de naturalesa fins a l'aprovació de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, el 15 de novembre del 1989, que fa possible per primera vegada la tutela jurisdiccional dels drets de les parts en les relacions de les persones administrades amb les administracions públiques, i de les administracions públiques entre elles. El títol V de la Llei esmentada regula el procediment d'execució de les resolucions judicials administratives, però també dels actes administratius, per part del batlle ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, d'acord amb les modificacions puntuals que dimanen dels articles 182 i següents de la Llei transitòria de procediments judicials. Aquesta regulació, que una vegada més confia a la jurisdicció la potestat d'executar en matèria administrativa, presenta igualment algunes llacunes derivades del temps transcorregut d'ençà de l'aprovació de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Més enllà de les mancances o inadaptacions que presenten les normes reguladores de l'execució esmentades, d'ençà de l'any 1993 s'ha anat constatant que el model establert amb caràcter general a l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei

qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que atribueix als batlles i tribunals la competència exclusiva per executar i fer complir les decisions judicials, no permet donar una resposta satisfactòria a la problemàtica derivada del nombre cada cop més important de resolucions judicials civils i administratives i d'actes administratius que requereixen, per tal de ser executats per la via forçosa, la tutela jurisdiccional. Es tracta d'una realitat que, d'altra banda, ha empitjorat en els darrers anys com a conseqüència de la crisi econòmica i que, sense un increment substancial dels recursos humans i materials destinats a l'Administració de Justícia, una alternativa poc oportuna en els temps actuals en què cal contenir les despeses públiques, no sembla que es pugui resoldre o mitigar. De tot plegat en resulta que sovint les resolucions i els actes esmentats no poden ser executats forçosament o no ho són en un termini raonable.

L'execució d'una resolució judicial integra el dret de tenir un procés equitable en un termini raonable, reconegut a l'article 6 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, que forma part de l'ordenament jurídic andorrà, però també el dret fonamental a la jurisdicció i a un procés degut, que consagra l'article 10 de la nostra Constitució. Així doncs, l'Estat andorrà té el deure de garantir a tota persona beneficiària d'una decisió de justícia ferma, el dret que sigui executada en un termini raonable.

És per aquest motiu que calia promoure una reforma cabdal del model existent, seguint les indicacions que ja assenyalava de forma premonitòria l'exposició de motius del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, segons la qual: "Una nova regulació de les execucions de les resolucions judicials fermes pretén evitar les demores que sovint es produeixen en aquest àmbit i a la vegada alliberar el Batlle d'unes funcions perfectament delegables."

Així doncs, s'ha considerat oportú traslladar la competència per executar les resolucions judicials civils i administratives fermes i els actes administratius que siguin executoris, i que consisteixin en tots els casos en el pagament d'una suma de diners, o bé en el compliment d'obligacions que puguin ser acomplertes per una persona distinta de la persona obligada, a un executor especialitzat i independent, que actuï tanmateix per delegació i sota el control de l'autoritat judicial o administrativa competent, d'acord amb l'opció cada dia més estesa als països del nostre entorn, a l'efecte de racionalitzar les despeses públiques i reduir els terminis d'execució de les decisions judicials.

El nom de *saig* que es dona a l'executor és un terme manllevat d'una figura existent en la nostra tradició jurídica històrica, de la qual es fan ressò tant el *Manual Digest* com el *Politar Andorrà*, escrit el 1763 per Antoni Puig, i també *La Coutume d'Andorre*, publicat el 1904 per Jean-Auguste Brutails. Es desprèn d'aquestes obres que, històricament, els batlles van succeir els saigs, però no és menys cert que el terme llatí de *saio* es tradueix sovint per *uixer*, que és un agent executiu, motiu pel qual s'ha considerat que es tracta d'un referent oportú.

Per tant, amb la finalitat de regular la figura del saig i el procediment d'execució forçosa en relació amb el qual esdevé competent, i també per actualitzar mínimament la normativa reguladora en matèria d'execucions de les resolucions judicials civils, en l'espera de l'aprovació d'un Codi de procediment civil, s'ha promogut la Llei del saig. Aquesta Llei es divideix en dos títols, el primer dels quals consta de sis capítols, que es desglossen en quaranta-cinc articles, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i sis disposicions finals.

El capítol primer del títol I regula les disposicions generals relatives a la professió del saig. El saig es defineix com el professional del dret investit de funció pública al qual es confereix autoritat per executar per la via forçosa les resolucions judicials civils i administratives i els actes administratius executoris, sota el control de l'òrgan que ha dictat aquests actes i resolucions. Seguidament, s'enumeren les altres funcions de caràcter accessori, que pot dur a terme el saig; s'estableix l'àmbit territorial d'actuació del saig i es desenvolupa el concepte d'obligatorietat del servei en relació amb la funció principal que té encomanada, i també pel que fa a una de les funcions accessòries. Després de fixar les causes d'abstenció del saig, exigents i pròpies de la seva condició, se'n regula la remuneració, sota la forma d'honoraris, i es tenen en compte les despeses originades per l'exercici de les seves funcions, que en tots els casos són impugnables davant la jurisdicció.

El capítol segon del títol I determina el procediment de fixació del nombre de saigs, els requisits que cal complir per exercir la professió, que abasten la formació acadèmica, la bona conducta i l'aptitud tècnica i la capacitació, i el règim rigorós d'incompatibilitats al qual estan sotmesos. A continuació es detalla el procediment de selecció, basat en els principis d'objectivitat, publicitat i transparència, es disposa com es duu a terme el seu nomenament i quines són les causes de cessament, i s'estableixen també les formacions inicial i continuada exigibles al saig.

El capítol tercer del títol I crea la Cambra de Saigs com a organisme de dret públic i de caràcter

professional, al qual han de pertànyer obligatòriament tots els saigs, i en detalla les funcions.

El capítol quart del títol I incideix pròpiament en l'exercici de la professió del saig, establint la prohibició d'associacions per garantir la lliure elecció del professional, així com un ventall d'obligacions que pretenen assegurar l'exercici adequat de les funcions públiques que tenen encomanades els saigs. A tall d'exemple, aquestes obligacions consisteixen en la custòdia i la conservació dels expedients que tramiten, en el dipòsit en un breu termini de temps de les quantitats que perceben en l'execució de resolucions judicials o els actes administratius, o en el deure d'assegurança.

En relació amb el capítol cinquè del títol I, dedicat al control de l'activitat, es distingeix el control de les activitats d'execució que efectuen els òrgans jurisdiccionals o administratius que han dictat les resolucions o els actes executats, del control de l'activitat del saig, que és a càrrec del ministeri competent en matèria de justícia, i que es materialitza en les inspeccions corresponents i en la possibilitat de promoure un procediment disciplinari.

En aquest sentit, el capítol sisè del títol I es refereix al règim de responsabilitat. En concret, subjecta el saig a responsabilitat disciplinària i defineix l'òrgan competent per deduir aquesta responsabilitat, així com la seva composició. També s'enumeren els drets del saig que és objecte d'un procediment disciplinari, i es regula aquest procediment i les mesures cautelars que es poden adoptar, sempre des de la perspectiva del respecte dels principis generals del dret sancionador administratiu. A continuació s'enumeren les infraccions que pot cometre el saig en l'exercici de les seves funcions, que poden ser molt greus, greus i lleus, com també les sancions corresponents. Igualment es fixa el règim de la prescripció de les infraccions i les sancions esmentades, la graduació d'aquestes sancions, l'extinció de la responsabilitat i el procediment d'anotació i comunicació de les sancions, i també com s'esdevé la rehabilitació.

El títol II està dedicat a la regulació del procediment d'execució forçosa que duu a terme el saig. En aquest sentit es palesa, amb caràcter inicial, que li correspon executar les resolucions judicials civils i administratives i els actes administratius executoris que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida o que puguin ser acomplerts per una persona distinta de la persona obligada.

Seguidament, es detalla el procediment d'execució forçosa pròpiament dit, que s'inicia amb la sol·licitud d'execució per part de la persona executant. A partir d'aquí, el saig adreça un requeriment detallat a la

persona executada i, en cas d'incompliment, dicta un acord d'embargament, que pot ser impugnat judicialment. A continuació es practica l'embargament dels béns i drets de la persona executada i, un cop resolta la impugnació de l'acord d'embargament, si és el cas, s'alienen aquests béns i drets, d'acord amb la normativa aplicable en aquesta matèria. Finalment, s'enumeren els supòsits d'acabament del procediment d'execució forçosa.

En darrera instància es fa referència a les costes del procediment d'execució. En concret, es defineixen les costes i es determinen les persones que se n'han de fer càrrec; alhora, es fixen les obligacions del saig en relació amb la sol·licitud de pagament de les sumes percebudes en el procediment d'execució i es disposa la notificació de l'acabament a l'òrgan que ha dictat la resolució o l'acte executat.

La Llei segueix amb tres disposicions transitòries que, entre altres qüestions, posposen la competència del saig per executar les resolucions judicials civils o administratives o els actes administratius que puguin ser acomplerts per una persona distinta de la persona obligada, fins que no s'aprovi una llei que reguli detalladament i amb les garanties necessàries aquesta modalitat d'execució; i també regulen el règim aplicable als procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que s'estiguin tramitant a la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions.

La disposició derogatòria deroga el Decret dels veguers del 6 de maig de 1916; la part final de l'article 4 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i l'article 95 de la Llei transitòria de procediments judicials, com a conseqüència de l'atribució de la prerrogativa per executar les resolucions judicials que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida al saig i, sobretot, tenint en compte que la nova Llei de l'embargament estableix una regulació detallada i actualitzada del procediment d'embargament i de valoració i alienació dels béns i drets embargats en el marc de l'execució d'aquestes resolucions.

Aquest trasllat competencial, així com l'atribució a l'Administració general i als comuns de la facultat per executar per si mateixos els actes administratius que dictin i siguin executoris, d'acord amb la Llei de modificació del Codi de l'Administració, també ha motivat la modificació de l'article 9 de la Llei qualificada de la Justícia i dels articles 92 i 94 de la Llei transitòria de procediments judicials, mitjançant les disposicions finals primera i segona.

La disposició final tercera modifica l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, amb l'objectiu de regular amb detall els tràmits processals que s'han d'acomplir un cop la persona

executant insta l'execució forçosa de la resolució judicial civil, i fins que es troba en disposició de sol·licitar aquesta execució al saig.

Finalment, la Llei conclou amb tres altres disposicions finals que qualifiquen la disposició final primera, que modifica parcialment la Llei qualificada de la Justícia, encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents, i fixen la data d'entrada en vigor en dos temps dels articles i de les disposicions transitòries, derogatòria i finals de la Llei.

Títol I. La professió de saig

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) *Saig*: persona titulada encarregada professionalment de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, en els termes que estableix aquesta Llei.
- b) *Procediment d'execució*: procediment pel qual es dóna efecte a les resolucions judicials o als actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, que constreny a la persona executada a complir les obligacions establertes en aquests actes o aquestes resolucions.
- c) *Resolucions judicials*: sentències i autes dictats pels batlles o tribunals en matèria civil o administrativa.
- d) *Persona executant*: persona o entitat pública o privada que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu executori, d'acord amb les lleis aplicables.
- e) *Persona executada*: persona o entitat pública o privada contra la qual s'executa una resolució judicial o un acte administratiu executori, d'acord amb les lleis aplicables.
- f) *Costes de l'execució*: els imports que comprenen les despeses d'execució, així com els honoraris satisfets al saig per la persona executant.
- g) *Despeses d'execució*: els imports de qualsevol tipus inherents al procediment d'execució i necessaris per al seu bon fi.
- h) *Honoraris*: els imports satisfets al saig per la persona executant, que queden fixats en els barems aprovats reglamentàriament pel Govern.

Article 2. El saig

1. El saig és la persona professional del dret investida de funció pública que, de conformitat amb les disposicions legals vigents, té autoritat per procedir a l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, d'acord amb les lleis

aplicables, a petició de les persones i entitats públiques i privades.

Aquesta prerrogativa s'exerceix en el marc de les atribucions definides en aquesta Llei i sota el control de les autoritats judicials o administratives competents, tal com queda determinat igualment en aquesta Llei.

2. El saig té la condició de cooperador de l'Administració de Justícia, en el sentit que estableix el títol VII de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.

3. El saig exerceix les seves funcions amb total autonomia i independència, i en règim de lliure i lleial competència, en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

En l'exercici de la professió, el saig està sotmès a la Constitució, a les lleis i a les normes i els usos que conformen la deontologia de la professió.

4. Els saigs han de disposar sempre dels mitjans humans, tècnics i materials necessaris per al compliment degut de les funcions que tenen encomanades.

Article 3. Funció

La funció del saig consisteix a dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, per delegació de l'òrgan que ha dictat aquests actes o aquestes resolucions, i sota el control de l'òrgan esmentat.

Article 4. Altres funcions o activitats

Els saigs poden igualment exercir les funcions o dur a terme les activitats següents:

- a) Efectuar requeriments extrajudicials de pagament.
- b) Estendre actes de presència, tal com es defineixen i regulen en la normativa del notariat, les quals fan fe en justícia, llevat de prova en contrari.
- c) Organitzar subhastes públiques, sota el control de l'òrgan competent d'acord amb les lleis aplicables. En aquest sentit, el saig s'encarrega de l'execució material de les subhastes i, en el cas que s'esdevinguin incidències durant l'acte de licitació, n'ha d'aixecar acta i comunicar-ho a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu, a fi que aquest darrer o aquell altre òrgan que correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, resolgui de conformitat amb les normes de procediment vigents.
- d) Exercir l'administració judicial en els procediments concursals, d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

Article 5. Àmbit d'actuació i obligatorietat del servei

1. L'àmbit competencial d'actuació del saig s'estén a tot el territori del Principat d'Andorra.

2. El compliment de les funcions encomanades al saig establertes a l'article 3 i a la lletra d) de l'article 4 té caràcter obligatori. El saig que sigui requerit a aquest efecte no pot negar la seva intervenció o actuació, llevat de causa justificada.

3. Són causes que justifiquen que el saig negui la seva intervenció o actuació, el caràcter manifestament il·legal de les diligències que se li sol·licitin o el fet que aquestes diligències puguin tenir unes conseqüències desproporcionades. En aquests casos, el saig té l'obligació d'informar-ne immediatament l'òrgan que n'exerceix o n'ha d'exercir el control.

4. La negativa del saig de prestar els seus serveis sense causa justificada, o la realització per part seva d'actes contraris a les lleis aplicables, dóna dret a la persona interessada a formular demanda de responsabilitat i reclamació pels danys i perjudicis davant de la Secció Civil de la Batllia.

Igualment, la persona que es consideri perjudicada pel refús esmentat pot sol·licitar, amb caràcter d'urgència, una declaració judicial que obligui el saig a dur a terme les diligències per a la pràctica de les quals ha estat requerit. Aquesta demanda s'ha d'adreçar al batlle o al tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o es pretén executar, o, quan es tracti d'un acte administratiu, a la Secció Administrativa de la Batllia, per tal que el seu coneixement sigui atribuït al batlle o tribunal a qui correspongui per torn. Una vegada escoltat el saig, i en el termini màxim de quinze dies a comptar de la presentació de la demanda, l'òrgan jurisdiccional competent ha de dictar un aute que resolgui la controvèrsia, el qual és inapel·lable.

5. El saig té el deure de secret professional respecte de tots els fets i les notícies dels quals tingui coneixement en l'exercici de les seves funcions.

Article 6. Causes d'abstenció

1. Són causes d'abstenció per les quals el saig ha d'abstenir-se d'exercir les funcions que té encomanades, les següents:

a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de fet equivalent, o parentiu fins al quart grau, amb qualsevol de les parts o advocats del procediment d'execució.

b) Ser qualsevol de les parts del procediment d'execució una societat mercantil en què el cònjuge, la persona amb qui mantingui una relació de convivència anàloga o un parent fins al quart grau

tingui una participació superior al 20% del capital social o participi en l'òrgan d'administració.

c) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts del procediment d'execució en els darrers tres anys.

d) Tenir o haver tingut una relació jurídica, mercantil o econòmica amb qualsevol de les parts o advocats del procediment d'execució en els darrers tres anys.

e) Tenir plets pendents amb qualsevol de les parts o advocats del procediment d'execució.

f) Tenir un interès directe en l'objecte del procediment d'execució.

g) Tenir una amistat o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o advocats del procediment d'execució.

2. El saig també pot abstenir-se en els casos justificats en què consideri que, en l'exercici de les seves funcions, la seva independència o imparcialitat es poden veure compromeses.

3. Si arran de la concurrència de causes d'abstenció, cap saig no pot exercir les funcions que té encomanades, l'execució forçosa de la resolució judicial o l'acte administratiu correspon a l'òrgan que l'ha dictat.

Article 7. Honoraris i despeses

1. Els serveis del saig són remunerats sota la forma d'honoraris. Els honoraris del saig es fixen d'acord amb un barem aprovat reglamentàriament pel Govern, a proposta no vinculant de la Cambra de Saigs.

2. El saig ha de donar coneixement a la persona executant de l'import previsible de les despeses d'execució que ha de satisfer, corresponents a la totalitat del procediment d'execució previst.

El saig té dret a ser rescabalat de les despeses que hagi pogut avançar, en el marc de l'exercici de les seves funcions.

3. Els honoraris del saig i les despeses que dimanen de l'exercici de les seves funcions, en el cas que no s'ajustin als barems o a les normes vigents i aplicables, poden ser impugnats davant del batlle o tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o s'ha executat o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn, d'acord amb el procediment aplicable als incidents d'execució de les resolucions judicials.

Capítol segon. *Organització, accés, cessament i formació*

Article 8. *Nombre*

El nombre de saigs és fixat per acord del Govern, amb la consulta prèvia, si escau, del Consell Superior de la Justícia, en funció de les necessitats del país, per a la prestació deguda dels serveis que tenen encomanats, amb un mínim de tres saigs.

Article 9. *Requisits i incompatibilitats*

1. Per exercir la professió de saig cal complir els requisits següents:

- a) Tenir la nacionalitat andorrana.
- b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics.
- c) No estar condemnat per delictes majors dolosos, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.
- d) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern, i del títol de postgrau o de màster en dret andorrà o, com a mínim, d'un títol de nivell 3 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.
- e) Haver superat les proves d'aptitud tècnica i capacitació corresponents, i haver cursat i tenir validada la formació inicial corresponent.
- f) No estar incapacitat per a l'exercici de la professió ni trobar-se comprès en cap causa d'incompatibilitat establerta en aquesta Llei, o de prohibició d'exercir la professió.

2. L'exercici de la professió de saig és incompatible:

- a) Amb l'exercici de qualsevol càrrec públic, sigui electiu sigui de designació.
- b) Amb la prestació de serveis en règim estatutari o laboral per compte de l'Administració pública.
- c) Amb l'exercici de l'advocacia o de la procura, o amb la prestació de serveis remunerats per compte del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra o del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra.
- d) Amb l'exercici de qualsevol altra activitat mercantil, industrial o professional.
- e) I, en general, amb altres càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.

3. Són tanmateix compatibles amb l'exercici de la professió de saig les activitats relatives a:

- a) La gestió del patrimoni propi o familiar.
- b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.

c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.

d) La docència i la investigació acadèmiques.

e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Article 10. *Selecció*

1. La selecció dels saigs es fa per acord del Govern, entre persones que reuneixen els requisits enumerats a l'article 9.1, pel procediment de concurs oposició, que ha de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. El Govern convoca i prepara el concurs oposició i constitueix el tribunal de selecció que ha de valorar les proves i avaluar els candidats.

3. En la fase de concurs es valoren els mèrits indicats en els currículums aportats per les persones admeses en el procés de selecció, segons el barem que fa públic el Govern en les bases de la convocatòria, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.

4. En la fase d'oposició els candidats realitzen com a mínim tres proves: una de caràcter teòric sobre el temari publicat prèviament pel Govern en les bases de la convocatòria; una de caràcter pràctic, en la qual es proposa la resolució d'un o diversos casos, en els àmbits jurídics indicats en les bases de la convocatòria, i una tercera d'idiomes. Les dues primeres proves han de contenir almenys una exposició de caràcter oral. Les bases de la convocatòria indiquen la ponderació de cada prova en la valoració global del procés.

5. El tribunal de selecció està integrat per sis membres i és presidit pel ministre encarregat de la justícia o el membre en qui delegui aquesta funció. En formen part també el president del Consell Superior de la Justícia o el membre del Consell en qui delegui aquesta funció, el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de la Batllia i dos altres juristes de reconeguda capacitació i experiència, designats pel Govern, un dels quals ha d'exercir la professió al Principat d'Andorra.

6. El mateix tribunal valora les dues fases del procés de selecció i fa pública la llista dels candidats que han obtingut la puntuació més alta, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir.

7. El procés de selecció inclou una prova psicotècnica destinada a comprovar que no concorren impediments que incapacitin la persona per a l'exercici de la funció de saig. Les bases de la convocatòria estableixen el moment en què té lloc aquesta prova, que té com a resultat una valoració d'apte o de no apte. En cas d'una valoració com a no apte, el candidat queda exclòs de la convocatòria. L'exclusió per aquesta causa no apareix de manera

separada o específica a les llistes que es facin públiques sobre els resultats del procés de selecció.

8. Si queda vacant alguna de les places convocades, sigui perquè les proves no han estat superades sigui per qualsevol altre motiu, es convoca un nou concurs oposició en el termini improrrogable de tres mesos, amb la finalitat de complir el que disposa l'article 8.

Article 11. Formació inicial

1. Finalitzat el procés de selecció i abans de prendre possessió de les funcions, els saigs han de seguir una formació inicial d'una durada mínima de sis mesos, que ha d'incloure necessàriament pràctiques tutelades en un despatx professional de saigs.

2. El ministeri competent en matèria de justícia determina el contingut i la durada de la formació inicial i, si escau, valida aquesta formació, en els termes que s'hagin indicat a les bases de la convocatòria del concurs oposició. També decideix qui s'ha de fer càrrec de les despeses de la formació inicial.

Article 12. Nomenament

1. D'acord amb la valoració del procés de selecció i la llista de candidats publicada, i un cop acomplerta i validada la formació inicial, el Govern nomena els saigs.

2. Els saigs prenen possessió de les seves funcions després d'haver prestat jurament o promesa davant del ministre encarregat de la justícia.

Article 13. Cessament

Els saigs cessen en les seves funcions:

- a) Per la renúncia, que han de comunicar al ministeri competent en matèria de justícia amb sis mesos d'antelació com a mínim.
- b) Per imposició de pena, principal o complementària, d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec.
- c) Per sanció imposada per una falta molt greu, d'acord amb l'expedient disciplinari corresponent, d'expulsió definitiva de la professió.
- d) Per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, o de prohibició d'exercir la professió.
- e) Per jubilació, en arribar a l'edat de seixanta-cinc anys.

Article 14. Formació continuada

1. Els saigs han de seguir una formació continuada, d'una durada mínima de vint hores anuals o de quaranta hores en un període de dos anys

2. El ministeri competent en matèria de justícia, amb la col·laboració de la Cambra de Saigs, determina el

contingut i la durada de la formació continuada, així com la validació eventual d'aquesta formació.

3. Les despeses de la formació continuada són a càrrec dels saigs.

Capítol tercer. La Cambra de Saigs

Article 15. Disposicions generals

1. Es crea la Cambra de Saigs com a organisme de dret públic i de caràcter professional, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

2. La Cambra de Saigs es regeix per aquesta Llei i les seves normes internes, i s'ha de relacionar amb el ministeri competent en matèria de justícia, i també amb el Govern i la resta de les administracions públiques quan escaigui, per a les seves activitats professionals.

3. El funcionament i l'estructura de la Cambra de Saigs es regeixen pel principi de democràcia interna.

4. El seu àmbit territorial és el Principat d'Andorra.

5. Tots els saigs han de pertànyer obligatòriament a la Cambra de Saigs. La Presidència de la Cambra de Saigs és elegida entre els saigs per majoria.

Article 16. Funcions

1. La Cambra de Saigs té les funcions següents:

- a) Representar de forma exclusiva la professió i defensar els drets i els interessos dels saigs.
 - b) Proposar en un termini no superior a sis mesos a comptar del primer nomenament dels saigs, les normes internes de funcionament i les normes deontològiques de la professió, complir-les i fer-les complir.
 - c) Proposar els barems relatius als honoraris remuneradors i vetllar perquè siguin aplicats.
 - d) Proposar i aprovar els acords necessaris per al bon desenvolupament de l'exercici de la professió, i vetllar perquè siguin aplicats.
 - e) Vetllar per tal que els saigs puguin exercir la professió d'acord amb els principis d'autonomia, independència i lliure i lleial competència.
 - f) Organitzar i gestionar els torns necessaris per garantir la cobertura i la continuïtat en l'exercici de les funcions atribuïdes als saigs, en els supòsits d'absència, impossibilitat o vacances.
 - g) Col·laborar amb el Govern, especialment amb el ministeri competent en matèria de justícia, amb la resta d'administracions públiques en les matèries que són de la seva competència.
2. Les normes i els barems esmentats a les lletres b) i c) de l'apartat anterior queden sotmesos a l'aprovació prèvia del Govern.

Capítol quart. Exercici de la professió**Article 17. Prohibició d'associacions**

1. A fi de garantir el dret a la lliure elecció del saig, resten prohibides les associacions professionals entre saigs, i també que dos o més saigs estableixin el seu despatx professional en un mateix immoble.
2. També resten prohibides les associacions de saigs amb altres professionals titulats o mercantils.

Article 18. Signatura i segell

Els saigs han de registrar la seva signatura i el seu segell al ministeri competent en matèria de justícia.

Article 19. Obligacions

1. Els saigs han de portar i custodiar un registre dels expedients i de les diligències efectuades, amb inclusió expressa de les operacions financeres corresponents. En el mateix registre s'han d'incloure, si s'escauen, el tancament i l'arxiu dels expedients.

Les mencions s'han d'inscriure en el registre en el moment mateix en què s'efectuen les diligències corresponents.

2. L'arxiu d'un expedient ha de ser comunicat de forma immediata a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu executat o que s'havia d'executar.
3. El saig té l'obligació de conservar durant trenta anys, en un arxiu degudament protegit, els expedients arxivats.
4. Les quantitats rebudes pel saig relatives a les execucions de les resolucions judicials o els actes administratius han de ser dipositades, en el termini màxim de tres dies hàbils des de la seva percepció, en un compte especial obert en els llibres de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, un cop feta la deducció dels imports corresponents a les despeses i els honoraris relatius al procediment d'execució, de conformitat amb el barem aprovat pel Govern.
5. Els saigs tenen l'obligació, en l'exercici de les seves funcions, d'emprar els programes informàtics i comptables que determini reglamentàriament el Govern. El ministeri competent en matèria de justícia, en el marc de les funcions de control de l'activitat que duen a terme els saigs, té accés en tot moment a la comptabilitat dels saigs.
6. Sense perjudici de les obligacions comptables i fiscals que els corresponen en la seva condició de professionals titulats, els saigs han de fer auditar els seus comptes anyalment per un economista degudament autoritzat a exercir la professió a Andorra.

Article 20. Deure d'assegurança

1. Per respondre de la responsabilitat en què puguin incórrer en l'exercici de la professió, els saigs han de contractar i mantenir vigent una assegurança de responsabilitat civil, prop d'una companyia d'assegurances autoritzada a exercir l'activitat a Andorra, per un import no inferior a 600.000 euros.
2. Els saigs han d'acreditar de forma continuada prop del ministeri competent en matèria de justícia el compliment del deure d'assegurança.

Capítol cinquè. Control de l'activitat**Article 21. Control de les activitats d'execució**

1. El saig executa les resolucions judicials i els actes administratius executoris, per delegació i sota el control de l'òrgan jurisdiccional o administratiu que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.
2. Els incidents d'execució que es puguin plantejar han de ser coneguts i resolts per l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu executoris, o aquell altre òrgan que correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, i de conformitat amb les normes de procediment vigents.

Article 22. Control de l'activitat del saig

1. L'activitat del saig queda sotmesa al control del ministeri competent en matèria de justícia.

El control, que pot abastar la conformitat al dret de les diligències dutes a terme pel saig, en el marc d'aquesta Llei i d'acord amb la normativa comptable, fiscal i societària aplicable als professionals titulats, es pot efectuar en qualsevol moment.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, el ministeri competent en matèria de justícia ha d'ordenar anyalment una inspecció de l'activitat del saig.

El ministre encarregat de la justícia nomena la persona o les persones amb competències d'inspecció, en fixa la missió i és el destinatari del resultat de la inspecció.

3. El ministre encarregat de la justícia comunica a l'òrgan disciplinari al qual fa referència l'article 24, les mancances o les deficiències eventuais constatades, a fi que incoï l'expedient disciplinari corresponent i dicti la resolució escaient.

Capítol sisè. Règim de responsabilitat**Article 23. Responsabilitat disciplinària**

1. Els saigs estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment d'aquesta Llei i de les normes deontològiques adoptades per la Cambra de Saigs i aprovades pel Govern.

2. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal que pugui correspondre als saigs pels mateixos fets.

Article 24. Òrgan disciplinari

1. La potestat disciplinària és exercida per l'òrgan disciplinari, que està integrat pels membres següents:

- a) El president de la Cambra de Saigs, o, si escau, la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec.
- b) Dos representants del ministeri encarregat de la justícia, designats pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin llocs de treball de direcció, comandament o responsabilitat.
- c) Un representant del ministeri encarregat de les finances, designat pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin un lloc de treball de direcció, comandament o responsabilitat.

2. Les reclamacions o les queixes que es puguin formular contra un saig s'adrecen al ministre encarregat de la justícia, el qual les comunica al president de la Cambra de Saigs i, si escau, a la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec.

3. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, l'òrgan disciplinari ho ha de posar en coneixement de l'òrgan jurisdiccional competent i suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a l'òrgan disciplinari.

Article 25. Drets

El saig que és objecte d'un procediment disciplinari té els drets següents:

- a) Dret a ser informat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguin constituir, de les sancions que li puguin ser imposades, de la

identitat de la persona designada com a instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.

- b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.

- c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

- d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateix.

- e) Dret a ser assistit per un advocat durant la tramitació de l'expedient.

- f) Dret a obtenir una resolució motivada.

- g) Qualsevol altre dret que reconeguin la Constitució o les lleis.

Article 26. Procediment disciplinari

1. El procediment disciplinari l'inicia l'òrgan disciplinari mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, arran de les comunicacions esmentades als articles 22.3 o 24.2, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. L'òrgan disciplinari designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient i formular, en el termini màxim d'un mes, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les infraccions presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

3. L'òrgan disciplinari ha de notificar per escrit al saig expedientat la incoació de l'expedient, l'instructor designat i el plec de càrrecs. El saig expedientat disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si és el cas, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades que consideri oportunes en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient al saig expedientat, per tal que en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenientes.

4. L'òrgan disciplinari, del qual no pot formar part l'instructor designat, ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què romanen tipificades i les sancions imposades.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria dels membres de l'òrgan disciplinari, excepte el de l'instructor designat.

5. La resolució de l'òrgan disciplinari exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada davant de la Secció Administrativa de la Batllia.

Article 27. Mesures cautelars

1. L'òrgan disciplinari pot acordar, mitjançant resolució motivada, la suspensió cautelar de l'exercici de la professió del saig contra el qual se segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

2. El període de suspensió cautelar no pot ser superior al de la sanció que pugui ser imposada per la infracció presumptament comesa, i el temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció eventual d'inhabilitació professional que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

Article 28. Infraccions

1. Són infraccions les conductes establertes com a tals per aquesta Llei, relacionades amb l'exercici de la professió de saig.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions molt greus:

a) L'exercici de la professió sense haver estat nomenat pel Govern o havent cessat en les funcions de saig.

b) L'exercici de la professió en un supòsit d'inhabilitació professional o suspensió cautelar, o en un supòsit d'incompatibilitat o de prohibició d'exercir la professió.

c) No dipositar en els llibres de l'Institut Nacional Andorrà de Finances les quantitats percebudes en el marc dels procediments d'execució, en el termini fixat a l'article 19.4.

d) L'incompliment de l'obligació de portar i custodiar un registre dels expedients i les diligències efectuades, d'acord amb l'article 19.1.

e) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici greu per a les persones que hagin contractat els serveis del saig.

f) La vulneració del deure de secret professional.

g) La vulneració de la prohibició d'associacions en el sentit establert a l'article 17.

h) La condemna ferma per la comissió d'un delictes dolós, en qualsevol grau de participació, que es

produeixi com a conseqüència de l'exercici de la professió.

i) L'incompliment del deure de disposar d'una assegurança.

j) La comissió de dues infraccions greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

4. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici per a les persones que hagin contractat els serveis del saig.

b) L'incompliment de les normes processals vigents en matèria d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius.

c) No abstenir-se d'exercir les funcions en els supòsits de l'article 6.1 o exercir-les malgrat l'existència d'un conflicte d'interès.

d) La negativa del saig de prestar els seus serveis sense causa justificada.

e) La comissió de dues infraccions lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

5. És infracció lleu la vulneració de qualsevol disposició que reguli l'activitat professional, incloses les normes deontològiques, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu.

Article 29. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos. Aquests terminis es computen a partir de la data del fet causant.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a l'infractor. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

3. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que l'òrgan disciplinari tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 30. Sancions

1. Les infraccions molt greus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Expulsió definitiva de la professió.
- b) Inhabilitació professional durant un període no superior a cinc anys.
- c) Multa no inferior a 5.001 euros i no superior a 50.000 euros.

2. Les infraccions greus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un període no superior a un any.
- b) Multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 5.000 euros.

3. Les infraccions lleus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa no superior a 1.000 euros.

4. En el cas d'infraccions molt greus i greus també es pot imposar, com a sanció complementària, l'obligació de realitzar activitats de formació professional o deontològica, quan la infracció s'hagi produït a causa de l'incompliment de deures que afectin la deontologia professional.

5. Si qui ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.

6. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

Article 31. Inhabilitació professional i expulsió

1. La sanció d'inhabilitació professional impedeix l'exercici professional durant el temps per al qual ha estat imposada.

En el cas d'inhabilitació professional, la Cambra de Saigs nomena, entre els seus membres, una persona substituïda per gestionar provisionalment el despatx professional del saig inhabilitat. Durant aquest període de temps, no són aplicables, si escau, les disposicions de l'article 8.

Quan en una mateixa persona concorrin diverses sancions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna de les sancions comença a comptar a partir del compliment definitiu de la sanció anterior.

2. La sanció d'expulsió impedeix l'exercici professional mentre la persona sancionada no obté la rehabilitació.

Article 32. Graduació de les sancions

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjudici causat.
- c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.
- d) Reiteració o reincidència.
- e) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 33. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les sancions per infraccions greus, al cap de dos anys, i les sancions per infraccions lleus, al cap de sis mesos.

2. Les sancions que donin lloc a la inhabilitació professional per un període superior a quatre anys prescriuen un cop ha transcorregut el termini per al qual va ser imposada la sanció.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

4. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 34. Extinció de la responsabilitat

La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció del saig expedientat, la prescripció de la infracció i la prescripció de la sanció.

Article 35. Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del saig sancionat i l'anotació pot ser cancel·lada, a l'efecte de rehabilitació, sempre que no hagi incorregut en nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis de sis mesos, en el cas de sancions d'amonestació o multa; un any, en el cas de sancions d'inhabilitació professional no superior a sis mesos; tres anys, en el cas de sancions d'inhabilitació professional superior a sis mesos, i sis anys, en el cas de sancions d'expulsió.

2. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complerts els terminis indicats, es pot fer d'ofici o a petició de la persona interessada.

3. En el cas de sancions d'expulsió, la rehabilitació permet a la persona sancionada de concórrer novament a un eventual concurs-oposició per a la selecció de saigs.

Títol II. Execució forçosa pel saig

Article 36. Disposicions generals

1. Per delegació de l'autoritat judicial o administrativa, els saigs duen a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, per mitjà del procediment que regula aquesta Llei.

2. Els saigs duen a terme igualment l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que puguin ser acomplerts per una persona distinta de la persona obligada.

Amb aquesta finalitat, poden dur a terme l'execució per si mateixos o per una tercera persona i exigir després l'import de les despeses i dels danys i perjudicis ocasionats. També poden liquidar provisionalment l'import esmentat abans de l'execució material i procedir per la via forçosa per obtenir-lo, i sufragar amb aquest import l'execució, a reserva de la liquidació definitiva.

3. Els saigs no poden dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris distints dels que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article.

Article 37. Sol·licitud d'execució

1. La persona executant que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu executori prop del saig, ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, on ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; a l'escrit hi ha d'adjuntar:

- a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
- b) Una còpia de l'acte d'execució de la resolució judicial, o de la provisió de constrenyiment, dictats respectivament per l'òrgan jurisdiccional o administratiu competent.
- c) L'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que l'acte d'execució de la resolució judicial és ferm.

2. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, resten sotmesos a la normativa processal i en matèria d'embarquement aplicable, en allò que no contradigui aquesta Llei.

Article 38. Requeriment

1. En el termini màxim de quinze dies naturals des de la recepció de la sol·licitud d'execució, el saig s'adreça a la persona executada mitjançant un requeriment, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar al deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.

2. El requeriment ha de contenir:

- a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona obligada al pagament.
- b) El concepte i l'import del deute, inclosos el capital i els accessoris, que és objecte del requeriment.
- c) Un requeriment exprés per al pagament del deute en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la notificació.
- d) L'advertència que si no s'ingressa l'import total del deute pendent dins del termini esmentat es procedirà a l'embarquement dels béns i drets de la persona obligada al pagament.
- e) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acte d'execució o de la provisió de constrenyiment.
- f) La data d'emissió del requeriment.

3. El requeriment s'ha de notificar a la persona executada mitjançant una carta amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció de la carta hagi estat infructuosa, el saig pot emetre l'acord d'embarquement, tal com disposa l'article 39.

Article 39. Acord d'embarquement

1. L'acte d'embarquement s'inicia amb l'acord d'embarquement del saig, que s'ha de notificar a la persona executada de la mateixa manera que estableix l'article 38.3, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, o quan la recepció de la carta en què s'instava el pagament hagi estat infructuosa, la notificació s'ha de fer mitjançant la publicació de l'acord d'embarquement al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. L'acord d'embarquement ha de contenir:

- a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona embargada.
- b) L'import que és objecte de l'embarquement.

c) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acte d'execució o de la provisió de constrenyiment.

d) La data d'emissió de l'acord.

3. L'acord d'embargament pot ser impugnat davant del batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que es pretén executar o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn. Aquesta impugnació es tramita i es resol de conformitat amb les normes de procediment vigents.

Article 40. Pràctica de l'embargament

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si és el cas, l'embargament dels béns i drets de la persona executada en el termini màxim de vuit dies naturals, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:

a) L'import principal del deute i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, dels recàrrecs.

b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.

c) Les costes del procediment d'execució.

2. Amb independència que l'acord d'embargament hagi estat impugnat, i llevat que l'òrgan competent decideixi suspendre el procediment d'execució, el saig ha de practicar l'embargament dels béns i drets de la persona executada. Tanmateix, no pot alienar els béns i drets embargats fins que la impugnació hagi estat resolta definitivament.

Article 41. Alienació dels béns i drets embargats

L'alienació dels béns i drets embargats se subjecta a la normativa aplicable en aquesta matèria.

Article 42. Acabament del procediment d'execució

1. El procediment d'execució acaba:

a) Amb el pagament voluntari per la persona executada de l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.

b) Amb la cancel·lació total del deute per l'import i en els conceptes esmentats a la lletra a) d'aquest apartat, per mitjà de l'aplicació del producte de l'alienació dels béns i drets embargats.

c) Amb la resolució judicial que declari el crèdit totalment o parcialment incobrable.

d) Amb la resolució judicial que declari extingit el crèdit.

2. A l'efecte de la lletra c) de l'apartat anterior, si el saig constata que el crèdit és totalment o parcialment incobrable, s'ha d'adreçar al batlle o tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant o, quan es tracti d'un acte administratiu, al batlle o tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn, a fi que emeti la resolució que escaigui en aquest sentit.

3. Si el crèdit s'ha declarat incobrable, el procediment d'execució es pot reprendre a instància de la persona executant si es té notícia de la solvència de la persona executada.

Article 43. Costes

1. Tenen la consideració de costes del procediment d'execució, a banda dels honoraris del saig, les despeses que s'originin durant la tramitació. Aquestes costes són exigides a la persona executada.

2. Si la persona executada no satisfà aquestes despeses, el pagament és a càrrec de qui ha sol·licitat al saig l'execució forçosa de la resolució judicial o l'acte administratiu corresponent.

3. De conformitat amb els barems aprovats reglamentàriament pel Govern, el saig pot demanar una provisió de fons a la persona executant per fer-se càrrec de les costes del procediment d'execució.

Article 44. Pagament

El saig disposa d'un termini de cinc dies hàbils per sol·licitar a l'Institut Nacional Andorrà de Finances el pagament a favor de la persona executant de les sumes percebudes en el marc del procediment d'execució. L'Institut Nacional Andorrà de Finances disposa del mateix termini per sol·licitar aquest pagament a l'entitat o a la persona dipositària que correspongui.

Article 45. Notificació

En acabar el procediment d'execució, el saig ho ha de notificar a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.

Disposició transitòria primera. Pràctiques dels primers saigs

En el cas dels primers saigs seleccionats, les pràctiques tutelades en un despatx professional a les quals fa referència l'article 11.1 s'han de fer efectives fora del Principat d'Andorra.

Disposició transitòria segona. Aplicació de l'article 36.2

L'article 36.2 no és aplicable fins que s'aprovi i entri en vigor una llei que reguli el procediment d'execució forçosa de les resolucions judicials i, si és el cas, dels actes administratius executoris que puguin ser acomplerts per una persona distinta de la

persona obligada, que derogui els articles 2 i 6 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 i que, si escau, modifiqui o completi l'article 101 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.

Disposició transitòria tercera. Procediments d'execució forçosa en curs

1. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, instats amb anterioritat a la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions, segueixen el règim següent:

a) Si a la data esmentada, el batlle o el tribunal ja ha travat embargament o ha rebut diners a compte del deute, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.

b) En els demés casos, el batlle o el tribunal dicta aute arxivant el procediment i deixa sense efecte, si n'hi ha hagut, el requeriment de pagament. L'aute s'ha de notificar a la persona executant, i també a la persona executada en el cas que se li hagi adreçat un requeriment de pagament. En el mateix acte s'ha d'informar la persona executant que s'ha d'adreçar al saig que correspongui a l'efecte de sol·licitar l'execució forçosa.

2. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que no consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida continuen sent coneguts i tramitats pel batlle o tribunal competent a aquest efecte, d'acord amb l'article 36.3 i la disposició transitòria segona d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria. Normes derogades

Es deroguen el Decret dels veguers del 6 de maig de 1916, l'article 3 i l'article 4 *in fine*, a partir de "(...) de conformitat amb l'article anterior. El diner efectiu embargat (...)" fins al final de l'article, de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, així com l'article 95 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993.

Disposició final primera. Modificació de l'article 9.1 de la Llei qualificada de la Justícia

Es modifica l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 9

1. Els batlles i tribunals, de conformitat amb els principis de l'article 10 de la Constitució, han de resoldre sempre sobre les pretensions que els siguin

formulades i només poden desestimar-les per motius formals si el defecte no és esmenable. Igualment, han d'executar i fer complir les decisions judicials en els casos que ho estableixin les lleis.

(...)"

Disposició final segona. Modificació dels articles 92 i 94 de la Llei transitòria de procediments judicials

1. Es modifica l'article 92 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 92

L'execució de les resolucions judicials en matèria civil se substancia d'acord amb el que disposen la Llei del saig i la Llei de l'embargament, en allò que els sigui aplicable, i d'acord amb el que estableix l'annex III del Decret del 4 de febrer de 1986, amb les modificacions introduïdes als articles d'aquesta secció, en allò que no contradiguin la Llei del saig i la Llei de l'embargament."

2. Es modifica l'article 94 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 94

La menció que els articles 2, 4, 5 i 6 fan del "batlle" s'entén feta "al ponent del Tribunal de Batlles o al batlle."

Disposició final tercera. Modificació de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986

Es modifica l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, modificat al seu torn per l'article 93 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 1

1. L'execució de les resolucions judicials en matèria civil que no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig, correspon al ponent del Tribunal de Batlles o al batlle adscrit a la Secció Civil que hagi conegut el procés en primera instància. La part que insti l'execució de la resolució ha d'adjuntar a la demanda d'execució una còpia de la resolució esmentada i acreditar-ne la fermesa o, en cas contrari, l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte.

2. En el supòsit d'admissió a un sol efecte del recurs d'apel·lació, l'execució provisional de la resolució pot romandre condicionada a la prestació d'una caució suficient, a càrrec de la persona executant, per respondre dels danys i perjudicis que pugui ocasionar aquesta execució provisional, d'acord amb l'article

70 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993. Si la persona executada ha interposat recurs de reposició contra la resolució que ha admès el recurs d'apel·lació a un sol efecte i la sala competent del Tribunal Superior dicta aute estimant el recurs de reposició i admetent, per tant, el recurs d'apel·lació a ambdós efectes, s'ha de suspendre l'execució provisional.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial o l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte, el ponent del Tribunal de Batlles o el batlle competent dicta un aute d'execució.

4. Si la resolució judicial condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a), tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

5. Si la resolució judicial condemna la persona executada a lliurar un bé moble o immoble o a fer o no fer alguna cosa, es procedeix d'acord el que estableixen els articles següents.

Si no es dona compliment a la condemna o no és possible donar-li compliment en els seus propis termes, i es determina l'obligació de satisfer una indemnització per danys i perjudicis, o quan la condemna inicial comporta subsegüentment l'obligació de satisfer una quantitat líquida, s'aplica l'apartat 4 d'aquest article.

6. La part executant o la part executada poden formular un incident d'execució contra l'aute d'execució, en el termini de tretze dies hàbils des de la data en què els hagi estat notificat l'aute. Aquest incident es tramita i resol d'acord amb l'article 4.”

Disposició final quarta. Qualificació de la disposició final primera

La disposició final primera d'aquesta Llei, que modifica l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, té caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final cinquena. Publicació de textos consolidats

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, i de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que inclogui les modificacions introduïdes fins al moment en aquestes lleis.

Disposició final sisena. Entrada en vigor

El títol I d'aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i el títol II i les disposicions que hi concordin del títol I, així com la disposició derogatòria i les disposicions finals primera, segona i tercera, entraran en vigor al cap d'un mes de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* per donar a conèixer aquesta data.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 d'abril del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 d'abril del 2014, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 20 de maig del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions

Andorra és membre de la Convenció sobre els drets de l'infant des de l'1 de febrer de 1996, així com dels seus dos Protocols opcionals (el Protocol opcional relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats, des del 12 de febrer del 2002, i el Protocol opcional relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, des del 18 de gener del 2002).

Andorra va ser un dels primers estats que van signar i ratificar aquests dos darrers instruments internacionals.

El nou Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions va ser adoptat durant la 66a sessió de l'Assemblea General de les Nacions Unides, a través de la Resolució 66/138, del 19 de desembre del 2011, i va ser obert a la signatura a Ginebra el 28 de febrer del 2012, on el van signar 20 països. En l'actualitat l'han signat 45 estats i 10 ja en són part. Amb la ratificació de Costa Rica el 14 de gener del 2014 i d'acord amb l'article 19, el Protocol entrarà en vigor el proper 14 d'abril del 2014.

Andorra va signar el Protocol el 26 de setembre del 2012 a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

El Comitè dels Drets de l'Infant era l'únic comitè nascut d'un conveni de les Nacions Unides que no tenia jurisdicció per rebre comunicacions directes de ciutadans sobre possibles violacions dels drets humans que protegia. Si bé és cert que els estats són els màxims responsables de la protecció dels drets humans en els seus territoris, també és cert que quan els estats no proporcionen una reparació adequada, és necessari establir un sistema de protecció internacional que pugui donar una resposta definitiva a la vulneració de drets humans comesa pels mateixos estats. Amb aquest afany neix el tercer Protocol opcional.

Es tracta d'un text inspirat en altres instruments internacionals, com ara el Protocol opcional al Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona; el primer Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics; el Protocol opcional del Conveni relatiu als drets de les persones discapacitades i el Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets econòmics, socials i culturals.

El Protocol té com a objectiu principal que el Comitè dels Drets de l'Infant pugui rebre directament comunicacions sobre violacions greus o sistemàtiques de qualsevol dels drets enunciats en la Convenció o en els dos Protocols opcionals per part d'individus (infants) o grups d'individus (grup d'infants o els seus representants) dels estats que siguin part d'aquest tercer Protocol. El Protocol proporciona doncs als infants una via directa per adreçar-se al sistema de les Nacions Unides, si els seus drets no són respectats en els seus estats d'origen, sempre que prèviament hagin exhaurit totes les vies de recurs nacionals.

El Protocol compta amb un preàmbul (semblant als dels altres quatre instruments referenciats) i 23 articles. En aquest cas, però, el text es presenta en una versió adaptada al grup vulnerable que pretén protegir, i té en compte que es tracta d'infants que poden ser manipulats per adults; d'aquí que el Comitè estigui obligat a examinar en cada cas si la comunicació rebuda beneficia l'interès superior de l'infant.

Tot i que el protocol no estableix una definició harmonitzada del principi "d'interès superior de l'infant", el text de la Convenció aclareix no gensmenys que el principi ha de tenir una consideració principal i ha de guiar les decisions del Comitè.

D'altra banda, l'article 2 del Protocol, així com l'article 12 de la Convenció, permeten als infants participar en el procés, poder ser escoltats pel Comitè de conformitat amb la seva edat i maduresa. Es tracta d'un reconeixement de l'estatut legal i social dels infants, que si bé no gaudeixen d'una autonomia completa, són subjectes de drets, perquè les seves opinions suposen un valor afegit que cal considerar quan es desenvolupen estratègies o polítiques que els afecten directament.

L'article 4 està dissenyat per assegurar que l'individu o l'infant no pateixi cap recriminació per haver adreçat una queixa al Comitè. A diferència d'altres instruments que estableixen mecanismes semblants, els redactors del Protocol, en atenció a la vulnerabilitat dels infants, van decidir establir un sistema de protecció més elevat que inclou, en primer lloc, privacitat, i qualsevol vulneració dels seus drets, maltractament i intimidació.

El Comitè pot demanar a un estat l'adopció de mesures provisionals (article 6) per evitar un dany irreparable a la víctima o a les víctimes de la presumpta violació. Entre l'any 2000 i l'any 2006, el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides (CDH) ha demanat en 127 ocasions l'adopció de mesures provisionals a determinats estats, i, en la

majoria dels casos, aquests estats les han dutes a terme.

L'article 10.4 estableix l'obligació del Comitè d'examinar fins a quin punt han estat "raonables" les mesures adoptades per l'estat en virtut de l'article 4. La dificultat de concretar el significat de la paraula "raonable" sense haver establert abans uns estàndards mínims ofereix als mateixos estats un marge ampli d'apreciació en el moment de valorar l'adopció de les mesures.

El seguiment de les recomanacions dels Comitès de les Nacions Unides amb funcions similars a les que crea aquest Protocol pot enfrontar-se a diversos obstacles. Per aquest motiu, l'article 11 preveu la possibilitat que l'estat afectat hagi de continuar explicant, en els seus informes de seguiment de la Convenció, quines són les mesures que continua adoptant, si escau, en resposta a les opinions o recomanacions del Comitè fins que aquest Comitè doni per tancat l'assumpte.

De conformitat amb l'article 12, els estats part també podran presentar comunicacions al Comitè per queixar-se de l'incompliment per part d'un altre estat part de les obligacions derivades de la Convenció o dels dos Protocols opcionals. Amb aquesta disposició s'incrementa la vigilància no només del Comitè sinó també de tots els estats part del Protocol.

En relació a l'article 12.1, considerant que Andorra és part de la Convenció i dels dos Protocols opcionals, es formula una declaració per reconèixer la competència del Comitè per rebre i examinar queixes formulades per un altre estat part sobre possibles incompliments de les obligacions derivades de la Convenció i els seus Protocols, mitjançant.

En casos de violacions greus o sistemàtiques (article 13), un o més membres designats del Comitè podran fer investigacions confidencials amb l'objectiu de presentar un informe amb caràcter urgent. Sis mesos més tard de la presentació de l'informe, l'Estat afectat pot ser convidat pel Comitè perquè expliqui les mesures preses per posar fi a les violacions denunciades (article 14).

Els estats part, per la seva banda, es comprometen a donar a conèixer àmpliament i a divulgar el Protocol a la societat civil en general, fent especial incidència en la població infantil i juvenil (article 17).

En definitiva, l'entrada en vigor d'aquest nou Protocol opcional el proper 14 d'abril del 2014 possibilita, especialment als infants, l'apropament a un sistema de protecció amb la garantia de l'Organització de les Nacions Unides per mitjà d'un Comitè integrat per experts formats i sensibilitzats en tots els afers relacionats amb la infància.

Tenint en compte les consideracions esmentades i atès que el 26 de setembre del 2012 el Govern va procedir a la signatura del Protocol opcional, s'aprova:

La ratificació del Principat d'Andorra del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol opcional.

Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions

Els estats part d'aquest Protocol,

Considerant que, de conformitat amb els principis enunciats a la Carta de l'Organització de les Nacions Unides, la llibertat, la justícia i la pau al món es fonamenten en el reconeixement de la dignitat inherent a tots els membres de la família humana i en els seus drets iguals i inalienables;

Observant que els estats part en la Convenció sobre els drets de l'infant (d'ara endavant "la Convenció") reconeixen els drets establerts en la Convenció a qualsevol infant que es trobi sota la seva jurisdicció sense discriminació de cap tipus, amb independència de la raça, el color, el sexe, l'idioma, la religió, l'opinió política o qualsevol altra, l'origen nacional, ètnic o social, la posició econòmica, la discapacitat, el naixement o qualsevol altra condició de l'infant, dels seus pares o del seu representant legal;

Reafirmant la universalitat, la indivisibilitat, la interdependència i la interrelació de tots els drets humans i les llibertats fonamentals;

Reafirmant també l'estatut del infant com a subjecte de drets i com a ésser humà la dignitat del qual ha d'esser reconeguda i amb capacitat per evolucionar;

Reconeixent que, tenint en compte el seu estatus especial i la seva dependència, els infants poden tenir dificultats a l'hora d'utilitzar els recursos disponibles en cas de violació dels seus drets.

Considerant que aquest Protocol reforça i complementa els mecanismes nacionals i regionals i permeten als infants presentar queixes per violació dels seus drets;

Reconeixent que en l'exercici de les vies de recurs en cas de violació dels drets de l'infant, l'interès superior de l'infant ha de primar i que els

procediments previstos a tots els nivells en el marc d'aquests recursos han de ser adaptats als infants;

Animant els estats part a desenvolupar mecanismes nacionals adequats que permetin a l'infant tenir accés, quan els seus drets hagin estat violats, a recursos útils en l'àmbit nacional;

Recordant el paper important que poden jugar en aquest sentit les institucions de drets humans o altres institucions especialitzades competents amb el mandat de promoure i protegir els drets dels infants;

Considerant que, per reforçar i complementar aquests mecanismes nacionals i millorar encara més l'aplicació de la Convenció i, quan siguin aplicables, els Protocols opcionals a la Convenció relatius a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, així com a la participació d'infants en els conflictes armats, convé facultar el Comitè sobre els drets de l'infant (d'ara endavant "el Comitè") perquè pugui desenvolupar les funcions previstes en aquest Protocol;

Han acordat el següent:

Part I. Disposicions generals

Article 1. Competència del Comitè sobre els drets de l'infant

1. Qualsevol estat part d'aquest Protocol reconeix la competència del Comitè de conformitat amb el que disposa aquest Protocol.
2. El Comitè no exerceix la seva competència en els estats part d'aquest Protocol en assumptes relacionats amb violacions de drets establerts en un instrument en què aquest Estat no és part.
3. El Comitè no rep cap comunicació que faci referència a un estat que no sigui part d'aquest Protocol.

Article 2. Principis generals que guien l'exercici de les funcions del Comitè

En el moment de complir amb les funcions que li han estat conferides per aquest Protocol, el Comitè ha de guiar-se pel principi de l'interès superior de l'infant. També ha de tenir en compte els drets i les opinions de l'infant donant-los-hi la importància deguda, segons l'edat i la maduresa de l'infant.

Article 3. Reglament interior

1. El Comitè adopta un reglament interior relatiu a l'exercici de les funcions que li confereix aquest Protocol. Quan ho faci, tindrà en compte, en particular, l'article 2 d'aquest Protocol per garantir que els procediments s'adapten a l'infant.
2. El Comitè inclou en el seu reglament interior garanties per evitar la manipulació de l'infant per part dels que actuen en el seu nom, i pot negar-se a

examinar qualsevol comunicació si considera que no beneficia l'interès superior de l'infant.

Article 4. Mesures de protecció

1. L'Estat part pren totes les mesures que calguin per tal d'assegurar-se que les persones sota la seva jurisdicció no siguin objecte de cap violació dels drets humans, qualsevol forma de maltractament o d'intimidació com a conseqüència de comunicar o cooperar amb el Comitè de conformitat amb aquest Protocol.
2. No es pot revelar públicament la identitat de cap persona o grup de persones involucrades sense el consentiment exprés dels interessats.

Part II. Procediment de presentació de comunicacions

Article 5. Comunicacions individuals

1. Les comunicacions es poden presentar per part de o en nom de persones o grups de persones, que es troben sota la jurisdicció d'un estat part, que afirmen ser víctimes d'una violació per aquest Estat part de qualsevol dels drets establerts en qualsevol dels instruments següents en què aquest Estat sigui part:
 - a) La Convenció;
 - b) El Protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia;
 - c) El Protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats.
2. Quan es presenta una comunicació en nom d'una persona o grup de persones és necessari el seu consentiment, a menys que l'autor pugui justificar que actua en nom seu sense el seu consentiment.

Article 6. Mesures provisionals

1. En qualsevol moment, després de rebre una comunicació i abans de pronunciar-se sobre el fons, el Comitè pot adreçar a l'Estat part concernit, perquè l'estudiï amb urgència, la petició d'adoptar les mesures provisionals que puguin ser necessàries en casos excepcionals per evitar un possible dany irreparable a la víctima o a les víctimes de la presumpta violació.
2. El fet que el Comitè exerceixi les seves facultats en virtut de l'apartat 1 d'aquest article no implica la seva decisió sobre l'admissibilitat o el fons de la comunicació.

Article 7. Admissibilitat

El Comitè considera que una comunicació és inadmissible quan:

- a) La comunicació és anònima;
- b) La comunicació no es presenta per escrit;

c) La comunicació constitueix un abús del dret a presentar aquestes comunicacions o és incompatible amb les disposicions de la Convenció i/o els protocols opcionals;

d) El mateix assumpte ja l'ha examinat el Comitè o ha estat o l'està examinant en virtut d'un altre procediment internacional d'investigació o de resolució;

e) No s'han exhaurit tots els recursos interns disponibles. Aquesta regla no s'aplica quan el procediment dels recursos excedeix els terminis raonables o és improbable que s'aconsegueixi una reparació efectiva;

f) La comunicació és manifestament mal fonamentada o no està prou motivada;

g) Els fets objecte de la comunicació han succeït abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol envers l'Estat part concernit, a menys que aquests fets continuïn produint-se després d'aquesta data;

h) La comunicació no es presenta dins del termini d'un any després d'haver esgotat els recursos interns, excepte en els casos en què l'autor pot demostrar que no ha estat possible presentar la comunicació dins d'aquest termini.

Article 8. Tramesa de la comunicació

1. A menys que consideri que la comunicació és inadmissible, el Comitè ha de comunicar confidencialment i al més aviat possible a l'Estat part concernit qualsevol comunicació que hagi rebut en virtut d'aquest Protocol.

2. L'Estat part ha de presentar al Comitè per escrit les explicacions o les declaracions que clarifiquin l'assumpte, indicant si escau, les mesures correctives, que s'hagin adoptat. L'Estat part sotmet la seva resposta tan aviat com sigui possible i dins d'un termini de sis mesos.

Article 9. Arranjament amistós

1. El Comitè posa a disposició de les parts els seus bons oficis amb l'objectiu d'aconseguir un arranjament amistós fonamentat en el respecte de les obligacions establertes a la Convenció o els seus Protocols opcionals.

2. Qualsevol acord d'arranjament amistós adoptat sota en el si del Comitè posa fi a l'examen de la comunicació presentada en virtut d'aquest Protocol.

Article 10. Examen de les comunicacions

1. El Comitè examina les comunicacions rebudes en virtut d'aquest Protocol tan aviat com sigui possible i tenint en compte tota la documentació que li ha estat sotmesa, sempre que aquesta documentació s'hagi de comunicar també a les parts concernides.

2. El Comitè celebra les seves sessions a porta tancada quan examina les comunicacions rebudes en virtut d'aquest Protocol.

3. Quan el Comitè ha demanat mesures provisionals, examina la comunicació sense dilació.

4. Quan el Comitè examina comunicacions sobre presumptes violacions de drets econòmics, socials o culturals, avalua fins a quin punt són raonables les mesures adoptades per l'Estat part, de conformitat amb l'article 4 de la Convenció. Quan ho fa, el Comitè té present que l'Estat part pot adoptar diferents mesures de política general per fer efectius els drets econòmics, socials i culturals de la Convenció.

5. Un cop examinada la comunicació, el Comitè tramet sense dilació a les parts concernides observacions sobre la comunicació, juntament amb les seves recomanacions, si n'hi ha.

Article 11. Seguiment

1. L'Estat part pren degudament en consideració les observacions, les recomanacions del Comitè, si n'hi ha, i presenta al Comitè una resposta per escrit que inclou informació sobre qualsevol mesura que hagi pres o tingui previst prendre, en base a les seves observacions i recomanacions. L'Estat part presenta la seva resposta tan aviat com sigui possible i dins d'un termini de sis mesos.

2. El Comitè pot convidar l'Estat part a presentar un complement d'informació sobre qualsevol mesura presa en resposta a les seves observacions o recomanacions, o sobre l'aplicació d'un acord d'arranjament amistós, si n'hi ha, o, fins i tot, si el Comitè ho considera apropiat, en els informes que presenti posteriorment aquesta part, de conformitat amb l'article 44 de la Convenció, de l'article 12 del Protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia o l'article 8 del Protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats, segons siguin aplicables.

Article 12. Comunicacions entre estats

1. Qualsevol estat part d'aquest Protocol pot declarar en qualsevol moment que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part afirma que un altre estat part no compleix amb les obligacions derivades de qualsevol dels instruments següents, dels quals l'estat és part:

a) La Convenció;

b) El Protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia;

c) El Protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats.

2. El Comitè no admet comunicacions que facin referència a un estat part que no ha fet aquesta declaració, ni comunicacions procedents d'un estat part que no ha fet aquesta declaració.

3. El Comitè posa a disposició dels estats part implicats els seus bons oficis amb l'objectiu d'aconseguir un arranjament amistós sobre l'assumpte fonamentat en el respecte de les obligacions establertes a la Convenció i els seus protocols opcionals.

4. Els Estats part dipositen la declaració formulada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, que n'enviarà còpies als altres estats part. Una declaració pot ser retirada en qualsevol moment notificant-ho al secretari general. Aquesta retirada no evita l'examen de qualsevol assumpte que sigui objecte d'una comunicació que ja ha estat enviada en virtut d'aquest article; no s'admet cap més comunicació de cap Estat part en virtut d'aquest article un cop el secretari general ha rebut la notificació sobre la retirada de la declaració, a menys que l'Estat part concernit hagi fet una nova declaració.

Part III. Procediment d'investigació

Article 13. Procediment d'investigació en cas de violacions greus o sistemàtiques

1. Si el Comitè rep informació creïble que indiqui que un estat part comet violacions greus o sistemàtiques dels drets enunciats en la Convenció, en el protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, o en el protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats, el Comitè convida aquesta part a col·laborar en l'examen d'aquesta informació i, amb aquesta finalitat, a presentar, sense dilació, les seves observacions sobre la informació concernida.

2. Tenint en compte les observacions que pugui haver presentat l'Estat part concernit, així com qualsevol altra informació creïble de la que disposi, el Comitè pot designar un o més dels seus membres perquè efectuïn una investigació i presentin urgentment un informe al Comitè amb les seves conclusions. Quan estigui justificat i tingui el consentiment de l'Estat part, la investigació pot incloure una visita al territori d'aquest estat.

3. La investigació té caràcter confidencial i es busca la cooperació de l'Estat part en totes les etapes del procediment.

4. Després d'examinar les conclusions de la investigació, el Comitè les transmet sense dilació a l'Estat part concernit, juntament, si escau, amb observacions i recomanacions.

5. L'Estat part concernit presenta les seves observacions al Comitè al mes aviat possible com sigui possible, dins del termini de sis mesos després d'haver rebut les conclusions de la investigació i les observacions i recomanacions trameses pel Comitè.

6. Un cop s'han acabat aquestes actuacions relacionades amb una investigació realitzada de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article, el Comitè pot, després de consultar-ho amb l'Estat part concernit, decidir que s'inclouï un resum de les conclusions del procediment en el seu informe previst a l'article 16 d'aquest Protocol.

7. Qualsevol Estat part pot, en el moment de la signatura o ratificació d'aquest Protocol, o en el moment d'adherir-s'hi, declarar que no reconeix la competència del Comitè prevista en aquest article sobre els drets establerts en algun o en tots els instruments enumerats a l'apartat 1.

8. Qualsevol Estat part que hagi fet la declaració de conformitat amb el paràgraf 7 d'aquest article pot retirar-la en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 14. Seguiment del procediment d'investigació

1. El Comitè pot, si és necessari i un cop finalitzat el termini de sis mesos a què fa referència l'apartat 5 de l'article 13, convidar l'Estat part concernit perquè l'informi de les mesures que ha pres i té previst prendre en resposta a la investigació realitzada en virtut de l'article 13 d'aquest protocol.

2. El Comitè pot convidar l'Estat part a presentar més informació sobre qualsevol mesura presa en resposta a la investigació realitzada en virtut de l'article 13, o, fins i tot, si el Comitè ho considera apropiat, en els informes que presenti posteriorment l'estat part, de conformitat amb l'article 44 de la Convenció, l'article 12 del Protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, o l'article 8 del Protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats, segons siguin aplicables.

Part IV. Disposicions finals

Article 15. Assistència i cooperació internacional

1. El Comitè pot transmetre, amb el consentiment de l'Estat part concernit, a les agències especialitzades, fons i programes de nacions unides i altres

organitzacions competents, les seves observacions o recomanacions sobre les comunicacions i les demandes que indiquin la necessitat d'assistència o assessorament tècnic, juntament amb les observacions i suggeriments de l'Estat part concernit, si n'hi ha, sobre aquestes observacions o recomanacions.

2. El Comitè també pot sotmetre a aquestes entitats, amb el consentiment de l'estat part concernit, qualsevol assumpte que es plantegi en les comunicacions examinades en virtut d'aquest Protocol, que pugui ajudar-los a pronunciar-se, cadascun dins de la seva esfera de competència, sobre la conveniència d'adoptar mesures internacionals que puguin ajudar l'estat part a millorar el compliment dels drets reconeguts en la Convenció i els seus protocols opcionals.

Article 16. Informe a l'Assemblea General

El Comitè ha d'incloure en l'informe que presenta cada dos anys a l'Assemblea General, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 44 de la Convenció, un recapitulatiu de les activitats que hagi realitzat en virtut d'aquest Protocol.

Article 17. Difusió i informació sobre el Protocol opcional

Cada Estat part es compromet a donar a conèixer àmpliament i a difondre aquest Protocol així com a facilitar l'accés de les persones discapacitades a la informació sobre les observacions i les recomanacions del Comitè, especialment en relació amb els assumptes relacionats amb l'Estat part, mitjançant mecanismes apropiats i actius i en formats accessibles tant als adults com als infants.

Article 18. Signatura, ratificació i adhesió

1. Aquest Protocol està obert a la signatura de qualsevol Estat que hagi signat o ratificat la Convenció o un dels seus dos primers Protocols opcionals, o que s'hi hagi adherit.

2. Aquest Protocol està subjecte a ratificació per qualsevol Estat que hagi ratificat la Convenció o un dels seus dos primers Protocols opcionals o que s'hi hagi adherit. Els instruments de ratificació es dipositen prop del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

3. Aquest Protocol està obert a l'adhesió de qualsevol Estat que hagi ratificat la Convenció o un dels seus dos primers Protocols opcionals o que s'hi hagi adherit.

4. L'adhesió és mitjançant el dipòsit d'un instrument d'adhesió prop el secretari general.

Article 19. Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entra en vigor tres mesos després de la data de dipòsit del desè instrument de ratificació o adhesió.

2. Per cada estat que ratifiqui aquest Protocol o s'hi adhereixi després del dipòsit del desè instrument de ratificació o instrument d'adhesió, el Protocol entra en vigor tres mesos després de la data de dipòsit per aquest estat del seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 20. Violacions comeses després de l'entrada en vigor

1. El Comitè només té competència, pel que fa a les violacions comeses per un Estat part, de qualsevol dels drets establerts en la Convenció o en un dels seus dos primers Protocols opcionals després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol.

2. Si un estat esdevé part d'aquest Protocol després de la seva entrada en vigor, les seves obligacions envers el Comitè només s'estenen a les violacions dels drets establerts en el Conveni o en l'un dels seus dos primers Protocols opcionals, comeses després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol per aquest Estat.

Article 21. Esmenes

1. Qualsevol Estat part pot proposar una esmena a aquest Protocol i sotmetre-la al secretari general de l'Organització Nacions Unides. El secretari general comunica les propostes d'esmena als estats part amb el prec que l'informin si desitgen que convoqui una conferència d'estats part amb l'objectiu d'examinar les propostes i prendre'n una decisió. Si, en el termini de quatre mesos següents a la data d'aquesta comunicació, almenys un terç dels estats part es pronuncien a favor de la convocatòria d'aquesta reunió, el secretari general convoca la reunió en el si de l'Organització de les Nacions Unides. El secretari general sotmet a l'aprovació de l'Assemblea general i, posteriorment, a l'acceptació de tots els estats part, qualsevol esmena adoptada per una majoria de dos terços dels estats part presents a la reunió i amb dret de vot.

2. Qualsevol esmena adoptada i aprovada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article entra en vigor el trentè dia després de la data en què el nombre d'instruments d'acceptació dipositats sigui igual als dos terços del nombre d'estats part a la data d'adopció de l'esmena. Posteriorment, l'esmena entrarà en vigor per a qualsevol estat part el trentè dia següent a la data de dipòsit per part d'aquest estat del seu instrument d'acceptació. Una esmena només vincula els estats part que l'han acceptada.

Article 22. Denúncia

1. Qualsevol estat part pot denunciar aquest Protocol en qualsevol moment notificant-ho per escrit al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. La denúncia és efectiva un any després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

2. Les disposicions d'aquest Protocol es continuen aplicant a qualsevol comunicació presentada de conformitat als articles 5 o 12 o a qualsevol procediment iniciat de conformitat a l'article 13 abans de la data en què la denúncia pren efecte.

Article 23. Dipositari i notificacions del secretari general

1. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides és el dipositari d'aquest Protocol.

2. El secretari general informa els estats de:

- Les signatures, les ratificacions i les adhesions a aquest Protocol.
- La data d'entrada en vigor d'aquest Protocol i de qualsevol esmena adoptada en virtut de l'article 21.
- Qualsevol denúncia en virtut de l'article 22 d'aquest Protocol.

Article 24. Llengües

1. Aquest Protocol, els textos del qual en àrab, xinès, anglès, francès, rus i espanyol són igualment autèntics, es diposita en els arxius de l'Organització de les Nacions Unides.

2. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides tramet una còpia certificada conforme d'aquest Protocol a tots els estats.

Situació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions

Signat a Nova York el 19 de desembre del 2011

Entrada en vigor: el 14 d'abril del 2014 (vegeu article 19)

Estatus a 28 de gener del 2014: 45 estats signataris i 10 estats part

Participant	Signatura	Ratificació, adhesió (a)
Albània	24/09/2012	29/05/2013
Alemanya	28/02/2012	28/02/2013
Andorra	26/09/2012	
Argentina	25/07/2012	
Àustria	28/02/2012	

Bèlgica	28/02/2012	
Benín	24/09/2013	
Bolívia (estat plurinacional de)		02/04/2013 (a)
Brasil	28/02/2012	
Cap Verd	24/09/2012	
Costa Rica	28/02/2012	14/01/2014
Costa d'Ivori	24/09/2013	
Croàcia	27/12/2013	
El Salvador	25/07/2013	
Equador	24/04/2013	
Eslovàquia	28/02/2012	03/12/2013
Eslovènia	28/02/2012	
Espanya	28/02/2012	03/06/2013
Ex-república Iugoslava de Macedònia	23/05/2012	
Finlàndia	28/02/2012	
Gabon		25/09/2012 (a)
Ghana	24/09/2013	
Guinea Bissau	24/09/2013	
Itàlia	28/02/2012	
Liechtenstein	24/09/2012	
Luxemburg	28/02/2012	
Madagascar	24/09/2012	
Maldives	28/02/2012	
Mali	28/02/2012	
Malta	18/04/2012	
Marroc	28/02/2012	
Maurici	13/08/2012	
Mongòlia	04/10/2013	
Montenegro	28/02/2012	24/09/2013
Paraguai	26/09/2012	
Perú	28/02/2012	
Polònia	30/09/2013	
Portugal	28/02/2012	24/09/2013
Romania	13/06/2012	
Senegal	01/10/2012	
Sèrbia	28/02/2012	
Seychelles	24/09/2013	
Tailàndia	25/09/2012	25/09/2012
Turquia	24/09/2012	
Uruguai	28/02/2012	
Xile	28/02/2012	
Xipre	27/07/2012	

Declaracions i reserves

Les declaracions i les reserves es van formular en el moment de la ratificació o de l'adhesió, llevat que s'indiqui el contrari.

Albània

Declaració:

“De conformitat amb el primer apartat de l'article 12 del Protocol opcional, la República d'Albània declara que accepta la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part pretén que un altre estat part no compleix amb les obligacions derivades dels instruments previstos en aquest apartat del qual l'Estat n'és part.”

Alemanya

Declaració:

“La República Federal d'Alemanya reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar les comunicacions en virtut de l'apartat 1 de l'article 12 del Protocol opcional.”

Bèlgica (en el moment de la signatura)

Declaració:

“Aquesta signatura obliga igualment la comunitat francesa, la comunitat flamenca, la comunitat germanòfona, la regió de Valònia, la regió flamenca i la regió de Brussel·les capital.”

Portugal

Declaració:

“La República Portuguesa declara que reconeix la competència del Comitè dels drets de l'infant de conformitat i amb les finalitats de l'article 12 del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions adoptat a Nova York, el dinou de desembre del dos mil onze.”

Eslovàquia

Declaració:

“La República eslovaca reconeix la competència del Comitè dels drets de l'infant per rebre i examinar les comunicacions en virtut de l'apartat 1 de l'article 12 del Protocol opcional.”

Turquia

Declaració:

“La República de Turquia declara, en relació amb la competència del Comitè dels drets de l'infant, tal com es preveu en el Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant, que les reserves i les declaracions que ha fet a la Convenció sobre els drets de l'infant, al Protocol opcional a la Convenció relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats i al Protocol opcional a la Convenció relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la

utilització d'infants en la pornografia són totalment vàlides.”

Declaració del Principat d'Andorra al Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions

“De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 12 del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a l'establiment d'un procediment de comunicacions, el Principat d'Andorra declara reconèixer la competència del Comitè dels Drets de l'Infant per rebre i examinar comunicacions d'acord amb el procediment establert en el mateix article 12 del Protocol opcional.”

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 d'abril del 2014, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 d'abril del 2014, relativa a l'adjudicació d'un treball d'assessoria a l'empresa consultora internacional Arthur D. Little per un cost de 300.000 euros i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 347).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

A la Sindicatura

La sotassignada, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, d'acord amb el que disposa el capítol quart del títol IV del Reglament del Consell General, formulo la següent pregunta, perquè sigui resposta pel Govern, de forma oral, davant el Ple del Consell General.

Pregunta que es formula referent a l'adjudicació d'un treball d'assessoria a l'empresa consultora

internacional Arthur D. Little per un cost de 300.000 euros

El passat 24 d'abril sortia publicada al BOPA l'adjudicació per part del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària d'un treball d'assessoria a l'empresa consultora internacional Arthur D. Little per un cost de 300.000 euros. Segons l'edicte, aquest treball hauria de servir per a la realització del projecte d'optimització del model organitzatiu no assistencial del SAAS.

Atesa aquesta informació es pregunta:

Ens pot explicar Govern quines són les raons que han portat a efectuar aquesta contractació?

Consell General, 28 d'abril del 2014

Rosa Gili Casals
Consellera general

4.4.2 Respostes escrites

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 90 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar la resposta del Govern a les preguntes formulades pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, relatives a les obres del projecte de rotonda i pont sobre el riu Valira del Nord a la sortida nord d'Escaldes-Engordany, publicades en el Butlletí del Consell General núm. 12/2014, de data 11 de març.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Resposta a la pregunta amb resposta escrita formulada pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, de data 27 de febrer del 2014 relativa a les obres de la rotonda sobre el riu Valira del Nord a la sortida d'Escaldes-Engordany

PREGUNTA:

Sobre el procés d'encàrrec:

- Quins criteris es van valorar per l'adjudicació d'aquest projecte?

- Quins són els requeriments tècnics i funcionals definits al plec de bases i que el projecte havia de complir?

- Quina era la previsió de costos i de termini d'execució de l'obra?

RESPOSTA:

En relació al procés d'encàrrec, entenem que fa referència a la licitació del plec de redacció del projecte. En aquest sentit, les bases del concurs públic foren determinades pel plec de bases núm. 1222, l'objecte del qual era definir les condicions administratives, tècniques i econòmiques que regiran les fases de consulta i adjudicació del projecte constructiu i la direcció facultativa de quatre projectes de diverses rotondes al país, entre les quals la "Rotonda a la Carretera General número 3 a la sortida d'Escaldes-Engordany, a la zona del PK 2+200". L'Article IV del referit plec de bases determinava els criteris que es valoraven a l'hora d'adjudicar els treballs, que eren:

(...) El Ministeri d'Ordenament Territorial confeccionarà el corresponent informe d'anàlisi d'ofertes d'acord amb el procediment següent, per a cadascun dels projectes:

$Puntuació\ d'una\ oferta = 0,40 \times V + 0,20 \times P + 0,40 \times E$

Essent:

V la qualificació (de 0 a 10) del pressupost de l'oferta (document núm. 6.- de l'oferta)

P la qualificació de la programació, l'abast i l'aprofundiment del treball a realitzar (document núm. 4 de l'oferta)

E la qualificació (de 0 a 10) de l'experiència i capacitat professional del concursant (documents núm. 7.- i 8.- de l'oferta)

La qualificació del pressupost de les ofertes per a la redacció d'un projecte concret ("V") es realitzarà en proporció aritmètica a la baixa ofertada, atorgant la màxima puntuació (10 punts) l'oferta que presenti un pressupost més econòmic, d'acord a la fórmula següent:

$$V_i = 10 * (1 - (O_i - O_m) / O_m)$$

essent:

V_i = qualificació del pressupost de l'oferta "i"

O_m = pressupost de l'oferta menys dient

O_i = pressupost de l'oferta "i"

La documentació que es demanava als ofertants que lliuressin en els respectius sobres de licitació, permetia efectuar aquestes valoracions.

Aquest plec de bases fou aprovat pel Govern en la seva sessió del dia 16 d'abril del 2008, i fou adjudicada la redacció del projecte i corresponent direcció facultativa de les obres, en la sessió del dia 2 de juliol del 2008.

En relació als requisits tècnics i funcionals de la referida rotonda, aquests s'exposaven en la corresponent fitxa adjunta al plec de bases 1222, i foren:

Objecte:

Enllaç de carretera general amb carreteres secundàries o altres vials, existents o previstos al planejament, mitjançant rotondes a nivell.

Elements principals de l'obra:

Moviment de terres. Desmunts en terra i en roca. Estabilització de talussos (ancoratges, etc). Terraplens.

Murs de contenció.

Ponts sobre riu.

Reposició de serveis afectats. Canalitzacions de serveis. Possibilitat de galeries de serveis.

Drenatge.

Enllumenat viari.

Senyalització vertical i horitzontal. Senyalització dinàmica (pòrtics lluminosos)

Mesures de protecció i restauració ambiental. Enjardinament.

Pel que fa a la previsió de costos i termini de l'obra, el plec 1222 preveia un cost de 3 milions d'euros, mentre que en relació al termini de redacció del projecte, cada licitant havia d'indicar el seu pla de treballs de redacció de projecte. El termini d'obra no es demanava d'ofertar ni es fixava a través del plec 1222, entre d'altres raons perquè no se sabia la solució constructiva que fóra millor (justament el projectista és qui aconsella al respecte, una volta té el projecte adjudicat i en curs d'elaboració), i per tant, no es podia quantificar el termini.

PREGUNTA:

Sobre l'adjudicació de l'obra:

- Quantes empreses o UTE es van presentar al concurs?
- Quines van ser les diferents ofertes econòmiques per a cada una de les empreses o UTE?

RESPOSTA:

En relació al nombre d'ofertes que es van presentar al concurs d'obra, foren vuit, segons els pressupostos revisats següents:

Oferta	Pressupost revisat
Coansa	3.619.763,79 euros
Trebisa	3.8383795,60 euros
Empub	3.627.445,85 euros
Locubsa	3.585.674,11 euros
Copsa	3.580.808,01 euros
Ceacsa	3.533.397,60 euros
UTE TP Armengol-Dragasa	3.830.729,67 euros
Cevalls	3.554.010,17 euros

PREGUNTA:

Sobre l'adjudicació de l'obra:

- Quins criteris es van emprar per prendre la decisió d'adjudicació?
- Quines van ser les valoracions finals (desglossat per criteris) per cada una de les ofertes?

RESPOSTA:

Els criteris seguits a l'hora d'adjudicar les obres foren els indicats al plec de licitació de l'obra, i més concretament en els apartats 4 i 5 de l'Article XXIX de la Convenció:

XXIX.4.- Baixa temerària i/o ofertes desproporcionades.

En aplicació de l'article 20.3 de la Llei de Contractació, amb caràcter supletori fins i tant no es desenvolupi reglamentàriament, seran desestimades per baixa temerària i/o oferta desproporcionada, aquelles ofertes quin import sigui inferior al 85% del pressupost base de licitació, així com aquelles quin import sigui superior al 110% del pressupost base de licitació.

XXIX.5.- Valoració de les ofertes

D'acord amb l'Article XXIX.1 és obligatori la presentació de l'oferta del projecte bàsic, deixant la possibilitat al licitador de presentar ofertes variants.

Perquè una oferta variant pugui ésser presa en consideració s'haurà de presentar amb l'oferta la documentació que, a criteri del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial, compleixi amb les condicions següents:

• Un nivell de definició igual o superior al projecte de licitació, especialment a nivell de Plec de Condicions Tècniques Particulars, Quadre de Preus, Pressupost i Plànols.

• Una justificació de què la seva fiabilitat tècnica constructiva és igual o superior a la del projecte de licitació.

D'acord amb l'Article 21.3 de la Llei de Contractació Pública l'adjudicació es farà segons la puntuació que obtindrà cada una de les ofertes retingudes.

La puntuació (P de 0 a 10) de cadascuna de les ofertes "i" retingudes s'obté amb la següent fórmula polinòmica:

$$P_i = 0,70 * V_i + 0,10 * O_i + 0,20 * E_i$$

on

V és la puntuació de l'oferta econòmica una vegada revisada i/o homogeneïtzada (de 0 a 10)

O és la puntuació del pla de treball (de 0 a 10)

E és la puntuació de l'experiència tècnica i de la qualificació de l'execució de les obres que consti a les corresponents actes de recepció provisional (de 0 a 10)

El càlcul de V es farà de la manera següent:

• Obtenció de l'oferta econòmica mitjana (M) a partir de les ofertes econòmiques del projecte bàsic dels licitadors (P). El valor M es calcularà com a la mitjana aritmètica de les ofertes base admeses dels licitadors (P).

• Obtenció de V per a cadascuna de les ofertes dels licitadors.

$$\text{Si } P_i < 0,95 * M \rightarrow V_i = 10 - 20 * (0,95 - P_i / M), \text{ amb } V_i \geq 6,00$$

$$\text{Si } P_i = 0,95 * M \rightarrow V_i = 10$$

$$\text{Si } P_i > 0,95 * M \rightarrow V_i = 10 - 25 * (P_i / M - 0,95), \text{ amb } V_i \geq 6,00$$

Essent P el pressupost de cadascuna de les ofertes (inclòs variants).

El càlcul de O es farà en base al programa de treballs ofertat, tenint en compte la seva consistència i les mesures previstes aportar per garantir el compliment de terminis.

El càlcul de E es farà en base a l'equip directiu de l'obra (obres similars, currículum i composició), a l'experiència de l'empresa en obres similars i a la qualificació de l'execució de les obres que consti a les corresponents actes de recepció provisional (nombre d'obres i proximitat en el temps).

Per poder optar a l'adjudicació els valors de O i E han d'ésser majors o iguals a 5,00.

Hem de fer incís en el fet que la classificació administrativa requerida fou la següent:

1. Grup: C
Subgrup: C4
Amb categoria mínima: D

Les valoracions finals desglossades per criteris foren:

	O: Planificació d'obra			E: Equip directiu de l'obra		
	Memòria d'execució	Programa treballs	O	Equip directiu	Experiència empresa	E
Oferta	60%	40%		50%	50%	
Coansa	5,00	9,09	6,64	6,00	6,00	6,00
Trebisa	9,00	9,76	9,30	8,00	9,00	8,50
Empub	5,00	9,09	6,64	6,00	6,00	6,00
Locubsa	6,00	9,09	7,24	7,00	9,00	8,00
Copsa	6,00	9,09	7,24	7,00	8,00	7,50
Ceacsa	Oferta desestimada, a l'estar per sota el 85% de l'estimació base, una vegada fou revisada econòmicament.					
UTE TP Armengol-Dragasa	7,00	9,09	7,84	7,00	7,00	7,00
Cevalls	8,00	10,00	8,80	8,00	9,00	8,50

El resum de puntuacions V, O, E i P fou:

	V	O	E	P
Oferta	70%	10%	20%	
Coansa	8,47	6,64	6,00	7,79
Trebisa	6,07	9,30	8,50	6,88
Empub	8,38	6,64	6,00	7,73
Locubsa	8,84	7,24	8,00	8,51
Copsa	8,89	7,24	7,50	8,45
Ceacsa	Oferta desestimada, a l'estar per sota el 85% de l'estimació base, una vegada fou revisada econòmicament.			
UTE TP Armengol- Dragasa	6,16	7,84	7,00	6,50
Cevalls	9,18	8,80	8,50	9,01

Pel càlcul de V, s'ha emprat la mitja de les ofertes admeses:

$$M = 3.662.461,03 \text{ euros}$$

PREGUNTA:

Sobre l'estat actual de l'obra:

- Quin és l'estat actual de l'obra?
- Quin és el nivell de certificació de l'obra?

RESPOSTA:

L'estat dels treballs en data 27 de febrer d'enguany és que es trobaven aturats des de l'11 de setembre del 2013, i s'havien executat fins aleshores els treballs següents:

Peces de l'estructura muntades en obra:	22 unitats
Peces de l'estructura estocades en obra pendents de col·locar:	12 unitats
Peces en taller pendents de transportar i col·locar:	30 unitats
Total peces de l'estructura	64 unitats

Una vegada enllestit el tauler esmentat, tant sols quedaran els treballs d'urbanització i acabats. La

resta d'obra està molt avançada, pendent dels acabats de neteja.

A data 27 de febrer d'enguany s'havia certificat obra per valor de 2.916.244 euros, impostos inclosos.

A dia d'avui els treballs han reprès el seu curs d'acord amb la planificació lliurada pel contractista de 7 de març d'enguany.

PREGUNTA:

Sobre l'estat actual de l'obra:

- Per què actualment l'obra està aturada?

RESPOSTA:

Com hem comentat, a dia d'avui l'obra no està aturada i els treballs de construcció s'han reprès des del 18 de març d'enguany.

Tal com va respondre el Ministre d'Economia i Territori a la pregunta oral formulada per la M.I. Sra. Rosa Gili, el passat dia 27 de març, en la sessió del Consell General, l'aturada de l'obra entre l'11 de setembre del 2013 i el 17 de març del 2014, va ser produïda per problemes operacionals entre el contractista i un dels subcontractistes de l'obra. Concretament, d'acord amb les informacions facilitades pel contractista, la fallida del primer subcontractista de l'estructura metàl·lica va motivar uns canvis en les subcontractacions, comportant diversos retards i l'aturada temporal de l'obra.

PREGUNTA:

Sobre l'estat actual de l'obra:

- Té l'obra problemes tècnics o d'altre tipus que en dificulti el seu acabament? En cas afirmatiu, quins?

RESPOSTA:

L'obra no té problemes tècnics que dificultin el seu acabament. Com ja hem dit, els problemes que van comportar la darrera aturada d'obra eren derivats de la manca de subministrament de material per part d'un dels subcontractistes de l'obra i actualment, segons el contractista, aquest ja disposa del material de construcció per acabar l'obra.

D'ara fins a final d'obra no es preveuen incidències majors de les ordinàries en obres d'aquest tipus (amb un alt nivell de soldadures), que, entre d'altres, queden sotmeses a les inclemències meteorològiques que es puguin anar donant, i per això cal veure com evolucionarà l'obra en aquest sentit.

PREGUNTA:

Sobre l'estat actual de l'obra:

- S'estan respectant les característiques tècniques encarregades i projectades?

RESPOSTA:

L'obra s'està duent a terme amb absolut respecte a les definicions del projecte. La Direcció Facultativa de l'obra i el Control de Qualitat de la mateixa, contractats pel Govern, efectuen les tasques d'estricta supervisió i control de tota mena.

Cal indicar que es tracta d'una obra summament complexa perquè requereix d'un elevat nombre de càlculs tècnics i instruccions precises d'obra, que s'estan duent a terme per la Direcció Facultativa de l'obra, i supervisant pel control de qualitat de la mateixa. Per aquest motiu no es poden descartar petits ajustaments de caire tècnic durant l'execució de l'obra, que no incideixen sobre la concepció general de l'obra ni el disseny estructural.

PREGUNTA:

Sobre l'estat actual de l'obra:

- S'estan respectant els terminis previstos en l'adjudicació?

RESPOSTA:

Tal com també va exposar el Ministre d'Economia i Territori a la pregunta del Grup parlamentari Socialdemòcrata, el 27 de març d'enguany, l'obra tenia un termini previst d'execució de 20 mesos, que en data 6 d'abril del 2011 fou ampliat en 11 mesos i mig i que, en conseqüència, havia d'acabar l'abril del 2012, que és la darrera data justificada fins a dia d'avui. Així doncs, existeix un retard en la realització de l'obra respecte a la previsió de l'adjudicació, el qual en una part és un retard justificable per imponderables, i una altra part no és justificable i donarà lloc a una penalització econòmica al contractista, en els termes de la Llei de contractació pública i del contracte d'obra. La valoració de justificació del termini d'obra i de la sanció econòmica s'efectuarà al final de l'obra, perquè és aleshores que es tindran tots els elements de judici per valorar el termini justificat de l'obra.

PREGUNTA:

Sobre la finalització de l'obra:

- Quines característiques tècniques i estètiques tindrà aquesta obra a l'acabament i que difereixen del projecte original?

RESPOSTA:

Si ens referim a l'estructura de la rotonda, aquesta tindrà l'aspecte inicialment projectat, així com les dimensions projectades. En relació a elements auxiliars o no principals de l'obra, hem de dir que hi ha hagut imprevistos d'obra relatius a una canalització d'Andorra Telecom que es va haver de traslladar en fase d'obra, i s'ha hagut de fer més actuacions de reforç del talús del marge esquerre de la CG3.

PREGUNTA:

Sobre la finalització de l'obra:

- Quin és el termini previst d'acabament de l'obra?

RESPOSTA:

Tal i com va respondre el M.I. Sr. Jordi Alcobé el dia 27 de març al Consell General, es preveu que les obres s'enllesteixin el 19 de setembre d'enguany, quedant a posteriori remats de pavimentació i senyalització. En aquest sentit, es preveu l'obertura al trànsit per finals de setembre d'enguany.

PREGUNTA:

Sobre la finalització de l'obra:

- Quin serà l'import total de l'obra al seu acabament?

RESPOSTA:

L'import total de l'obra estarà compost del volum de certificació d'obra que s'acabi executant més la part de revisió de preus que correspongui, restant-li l'import de la sanció per retard no justificat. En aquest sentit, i donat que els treballs no s'han enllestits, no es pot valorar exactament ni el primer ni el segon dels imports.

En efecte, per saber l'import de les certificacions d'obra, cal haver executat totes les partides. Si bé és veritat que no s'han executat ni amidat les obres pendents, també les eventuais desviacions que puguin sorgir en relació a la prognosi efectuada pel Departament d'Ordenament Territorial s'ajustaran a les previsions establertes a la legislació vigent i contractualment. En canvi, en relació a la revisió de preus contractual, aquesta dependrà del termini justificat d'obra, donat que l'índex de revisió varia mes a mes. Cal tenir en compte també que aquests índex es publiquen amb un decalatge de temps considerable (a dia d'avui s'han publicat fins el mes de setembre del 2012). Finalment, i en relació a la sanció prevista en contracte, aquesta es determinarà

en funció de les circumstàncies i de la gravetat del cas.

Els recursos econòmics compromesos a l'obra, i publicats al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* són:

- Adjudicació inicial de 3.554.010,17 euros
- Ampliació de 19 d'octubre del 2011 de 481.203,54 euros (256.203,54 euros d'obra complementària i 225.000,00 d'estimació de revisió de preus).

Andorra la Vella, el 25 d'abril del 2014

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Avís

El proper dia 8 de maig del 2014, dijous, a les 16.00h, se celebrarà una sessió ordinària del Consell General, amb l'ordre del dia següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 d'abril del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 8 de maig del 2014

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 d'abril del 2014, relativa a **l'adjudicació d'un treball d'assessoria a l'empresa consultora internacional Arthur D. Little per un cost de 300.000 euros**, (Reg. Núm. 347).